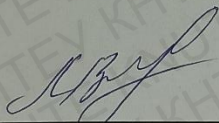

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему:
**ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ
НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ**

Студентки 2 курсу, 10 групи,
спеціальності 281 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

Майло
Вікторії
Віталіївни

Науковий керівник
канд. екон. наук,
доцент

(підпис керівника)

Лазебна
Ірина
Василівна

Гарант освітньої програми
д-р екон. наук,
доцент

(підпис гаранта)

Ладонько
Людмила
Степанівна

Київ 2020

Київський національний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: магістр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Спеціалізація: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав. кафедри _____

«05» грудня 2019 р.

**Завдання
на випускню кваліфікаційну роботу (проект) студентці**

Майло Вікторії Віталіївни

(прізвище, ім'я, по батькові)

**1. Тема випускної кваліфікаційної роботи (проекту): «ДЕРЖАВНЕ
УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА
РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ»**

Затверджена наказом ректора від «02» грудня 2019 р. № 4104

2. Строк здачі студентом закінченого роботи (проекту): 02.11.2020

3. Цільова установка та вихідні дані до роботи (проекту)

Мета роботи (проекту): обґрунтування теоретичних засад формування та реалізації системи державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні та розробка науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Об'єкт дослідження: процес формування та управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Предмет дослідження: теоретико-методологічні та прикладні аспекти державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

4. Зміст випускної кваліфікаційної роботи (проекту) (перелік питань за кожним розділом):

ВСТУП

**РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ**

1.1. Сутність, значення та принципи державного управління інвестиційною діяльністю

1.2. Інституційна структура та нормативно-правове регулювання державного

управління інвестиційною діяльністю

Розділ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

2.1. Аналіз динаміки та структури інвестицій і оцінка розвитку інвестиційної діяльності в Україні

2.2. Фактори впливу на інвестиційну діяльність

РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

3.1. Напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю

3.2. Механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні

ВИСНОВОК

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

5. Календарний план виконання роботи (проекту)

№ по р.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи (проекту)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 01.11.2019	01.11.2019
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 05.12.2019	05.12.2019
3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 19.06.2020	19.06.2020
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 01.09.2020	01.09.2020
5	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису третього розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 01.10.2020	01.10.2020
6	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи на кафедрі	До 02.11.2020	02.11.2020
7	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 06.11.2020	06.11.2020
8	Зовнішнє рецензування ВКР	До 16.11.2020	16.11.2020
10	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	23-27. 11.2020	23-27. 11.2020
11	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 01.12.2020	До 01.12.2020
12	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією до ЕК для захисту	За графіком	За графіком

6. Дата видачі завдання «02» грудня 2019 р.

7. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)

Лазебна І.В.

(прізвище, ініціали, підпис)

8. Керівник проектної групи (гарант освітньої програми)

Ладонько Л.С.

(прізвище, ініціали, підпис)

9. Завдання прийняв до виконання студент Майло В.В.

(прізвище, ініціали, підпис)

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи (проекту):

Випускна кваліфікаційна робота студентки виконана на актуальну тему, адже питання державного управління інвестиційною діяльністю та залучення нових інвестицій в економіку набуває все більшого значення для економіки країни.

Об'єкт, предмет, мета випускної кваліфікаційної роботи логічно пов'язані та чітко окреслюють поле дослідження, завдання роботи та висновки є взаємопов'язаними. Достовірність та обґрунтованість роботи підтверджуються аналізом праць вітчизняних та закордонних учених, використанням загальнонаукових та спеціальних методів дослідження.

Автором детально проаналізовано та визначено проблематику, знайдено шляхи вирішення та надані пропозиції щодо покращення державного управління інвестиційною діяльністю.

Випускна кваліфікаційна робота відповідає вимогам та може бути допущена до захисту, а її автор, Майло Вікторія Віталіївна, на присвоєння ступеня магістр зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи:

(підпис, дата)

Відмітка про попередній захист Ладонько Людмила Степанівна

(ПІБ, підпис, дата)

11. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу (проект):

Випускна кваліфікаційна робота (проект) студента Майло В.В.

(прізвище, ініціали)

може бути допущена до захисту експертною комісією.

Керівник проектної групи (гарант освітньої програми): Ладонько Людмила Степанівна

(прізвище, ініціали, підпис)

Завідувач кафедри: Новікова Наталія Леонідівна

(підпис, прізвище, ініціали)

«03» грудня 2020 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ.....	8
1.1. Сутність, значення та принципи державного управління інвестиційною діяльністю.....	8
1.2. Інституційна структура та нормативно-правове регулювання державного управління інвестиційною діяльністю.....	15
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ.....	24
2.1. Аналіз динаміки та структури інвестицій і оцінка розвитку інвестиційної діяльності в Україні.....	24
2.2. Фактори впливу на інвестиційну діяльність.....	31
РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ.....	36
3.1. Напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.....	36
3.2. Механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.....	41
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.....	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	54

ВСТУП

Актуальність. Глобальні зміни, що відбувалися в економіці та системі державного управління України за останні роки незалежності, призвели до ряду негативних наслідків у сфері регіонального розвитку. Насамперед, це вплинуло на збільшення питомої ваги депресивних регіонів з 24% до 60%, зменшення валового регіонального продукту на душу населення (менше 70% від рівня 1991 р.), формування неефективної системи управління регіональним розвитком, погіршення інвестиційної привабливості регіонів, зростання складності процедури залучення інвестицій у регіональний розвиток.

Одним із головних чинників економічного розвитку є інвестиції, які повинні поєднуватись інноваційними процесами – упровадженням високоефективного і високопродуктивного обладнання, технологічним оновленням та глобальною реструктуризацією виробництв, особливо виробництв пріоритетних галузей і стратегічного призначення з метою підвищення його ефективності й конкурентоздатності. Для досягнення основних цілей Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р., вкрай важливим є стимулювання інвестицій в економічний розвиток регіонів України та підвищення ефективності їх використання.

З проблематики державного управління інвестиційною діяльністю опубліковано багато наукових робіт таких українських вчених: І.А. Бланка, О.Д. Вовчак, Т.В. Майорової, В.Ф. Мартиненка, Є.Г. Матвіїшина, М.І. Мельник, А.В. Мерзляк, А.А. Пересади, О.П. Савіцької, В.Г. Федоренка, О.М. Чемерис та інших. Науковці справедливо вказують на важливе місце участі держави в процесах інвестування та значущість формування ефективної державної політики у сфері інвестування.

Метою роботи є обґрунтування теоретичних засад формування та реалізації системи державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні та розробка науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Для реалізації зазначеної мети передбачено вирішити такі *завдання*:

- розкрити й уточнити сутність, понять «інвестиції», «інвестиційна діяльність»,

«державне управління інвестиційною діяльністю», їх значення і принципи;

- розглянути особливості формування та дію нормативно-правових актів, розробити інституційну структуру функціонування, управління і державного регулювання інвестиційною діяльністю;
- проаналізувати і дати оцінку динаміки та структури інвестицій, розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України;
- визначити фактори впливу на інвестиційну діяльність;
- дослідити механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні;
- розробити основні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Об'єктом дослідження є процес формування та управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Предметом дослідження є теоретико-методологічні та прикладні аспекти державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Методи дослідження. У процесі наукового дослідження та реалізації вищезазначених завдань використано системний аналіз наукового пізнання, аналізу і синтезу, індукції та дедукції; метод порівняльного аналізу; застосовано загальнонауковий та аналітичний методи, що забезпечило ґрунтовне вивчення інвестиційних процесів у національній економіці на регіональному рівні.

Теоретичну, методологічну та інформаційну основу наукового дослідження становлять праці вітчизняних і зарубіжних учених-економістів, аналітичні та статистичні матеріали, які відображають суть інвестиційних процесів; законодавчі і нормативно-правові акти з питань інвестицій та інвестиційної діяльності.

Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, 3 розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг основної частини випускної кваліфікаційної роботи складає 49 сторінок. Список використаних джерел налічує 52 джерела. Робота містить 6 рисунків і 7 таблиць.

Майло В. Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні в Україні / В. Майло // Публічне управління та адміністрування в умовах суспільних трансформацій : зб. наук. ст. студ. відп. ред. Н.Л. Новікова. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2020. – 251 с., С. 145-152.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

1.1 Сутність, значення та принципи державного управління інвестиційною діяльністю

Інтеграційні та глобалізаційні процеси, що спостерігаються у сучасному світовому господарстві визначають важливе значення інвестицій для становлення та розвитку вітчизняної економіки. Ефективне управління інвестиційною діяльністю на сучасному етапі є основою для розвитку економіки України, забезпечення можливості її інтеграції в європейський соціально-економічний простір, підвищення конкурентоспроможності країни та її регіонів.

Для підвищення інвестиційної активності на державному рівні мають виконуватися такі умови: формування та реалізація виваженої інвестиційної політики, забезпечення сприятливого інвестиційного клімату по всій території країни, розвиток інвестиційного та інфраструктурного забезпечення інвестиційних процесів тощо. На рівні регіонів та окремих галузей економіки ефективному здійсненню інвестиційної діяльності має сприяти розробка та реалізація регіональних і галузевих програм інвестиційного розвитку.

Поняття «інвестиція» походить від латинського терміну *invest*, що означає «одягати». У широкому розумінні інвестиції – це вкладення капіталу з метою його майбутнього зростання.

Французький економіст П. Массе писав, що інвестування є актом обміну задоволення сьогоденної потреби на очікуване задоволення їх у майбутньому за допомогою інвестиційних благ [23].

Нобелівський лауреат з економіки У. Шарп у монографії «Інвестиції» визначає «інвестиції» як здатність «розстатися із грошми сьогодні для того, щоб отримати більшу їхню суму в майбутньому» [50].

Проте, професор Пересада А.А. зазначив, що «інвестиції» є значно ширшою

економічною категорією, ніж довготермінове капіталовкладення у виробничі активи, оскільки можуть здійснюватися в різноманітних формах (реальній, фінансовій, інтелектуальній, інноваційній), у кінцевому результаті отримується дохід, дивіденди тощо. Проте максимізація прибутку не завжди є метою інвестицій, в окремих випадках виникає необхідність підтримки збиткових, але важливих для національної безпеки галузей і виробництв, що забезпечує збереження робочих місць і досягнення інших соціальних ефектів [28].

На загальноекономічному рівні інвестиції потрібні для:

- розширеного відтворення;
- структурних перетворень у країні;
- підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції;
- рішення соціально-економічних проблем, зокрема проблем безробіття, екології, охорони здоров'я, розвитку системи освіти та ін.

На мікрорівні інвестиції сприяють:

- розвитку й зміцненню позиції компанії;
- оновленню основних фондів;
- зростанню технічного рівня фірми;
- стабілізації фінансового становища;
- зростанню конкурентоспроможності підприємства;
- зростанню кваліфікації кадрового складу;
- вдосконаленню методів управління [41].

Теоретичне пізнання категорії інвестицій визначається і в нормативних актах, зокрема, у Законах України «Про інвестиційну діяльність» [14] та «Про оподаткування прибутку підприємств» [15]. Варто зазначити, що значення «інвестиція» в цих Законах трактується по-різному.

У Законі «Про інвестиційну діяльність» визначено, що інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток або досягається соціальний та екологічний ефект.

Такими цінностями можуть бути:

- кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери (крім векселів);
- рухоме та нерухоме майно (будинки, споруди, устаткування та інші матеріальні цінності);
- майнові права інтелектуальної власності;
- сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навиків та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але не запатентованих ("ноу-хау");
- права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права;
- інші цінності.

Відповідно до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств», інвестиція – це господарська операція, яка передбачає придбання основних фондів нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів в обмін на кошти або майно. Інвестиції поділяються на капітальні, фінансові та реінвестиції. Інвестиції можна класифікувати за такими основними ознаками (рис.

Рис. 1.1 Класифікація інвестицій

Джерело: розроблено автором на основі [21, с. 9-10].

Держава здійснює управління інвестиційною діяльністю шляхом реалізації інвестиційної політики, котра базується на законодавчих, нормативних актах й заходах, сприяючих створенню позитивного інвестиційного клімату в країні.

Під інвестиційним кліматом розуміється сукупність політичних, соціально-економічних, фінансових, організаційно-правових, природних факторів, властивих тій чи іншій країні, регіону, який визначає вибір інвесторів відносно місця, часу і форми вкладення коштів. Інвестиційний клімат складається під впливом незалежних від конкретного підприємства процесів і суттєво впливає на інвестиційну поведінку. До значущих факторів, які визначають інвестиційний клімат, відносяться: передбачуваний темп інфляції і ставка процента на ринку, а також ризики, пов'язані із законодавчими регуляторними і податковими нормами.

Заходами щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні мають бути:

- лібералізація зовнішньої торгівлі та руху іноземного капіталу;
- модернізація митної і транспортної політики;
- запровадження прозорої процедури сертифікації імпортованих товарів;
- приведення законодавства щодо українського страхового ринку у відповідність до європейських і світових стандартів;
- подальший розвиток можливостей фінансового сектору;
- стимулювання інвестиційної діяльності шляхом введення пільгового оподаткування;
- введення в господарський облік додаткових національно доступних інвестиційних ресурсів;
- подальша лібералізація та дерегулювання підприємницької діяльності;
- створення системи партнерської взаємодії органів влади та бізнесу, стабілізація законодавчого середовища та “правил гри” для бізнесу;
- удосконалення корпоративного та державного управління, зниження політичних ризиків, розроблення на рівні держави концепції інноваційного розвитку країни на середньо- і довгострокову перспективу;
- підвищення рівня інформованості потенційних інвесторів щодо ринкової

кон'юнктури [27].

Інвестиційна діяльність (інвестування) – це сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій.

Інвестиційна діяльність здійснюється на основі:

- інвестування, що здійснюється громадянами, недержавними підприємствами, господарськими асоціаціями, спілками і товариствами, а також громадськими і релігійними організаціями, іншими юридичними особами, заснованими на колективній власності;
- державного інвестування, що здійснюється органами державної влади за рахунок коштів державного бюджету, позичкових коштів, а також державними підприємствами та установами за рахунок власних і позичкових коштів;
- місцевого інвестування, що здійснюється органами місцевого самоврядування за рахунок коштів місцевих бюджетів, позичкових коштів, а також комунальними підприємствами та установами за рахунок власних і позичкових коштів;
- державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів;
- іноземного інвестування, що здійснюється іноземними державами, юридичними особами та громадянами іноземних держав;
- спільного інвестування, що здійснюється юридичними особами та громадянами України, юридичними особами та громадянами іноземних держав.

Об'єктами інвестиційної діяльності згідно Закону України «Про інвестиційну діяльність» є: будь-яке майно, в тому числі основні фонди і оборотні кошти в усіх галузях економіки, цінні папери (крім векселів), цільові грошові вклади, науково-технічна продукція, інтелектуальні цінності, інші об'єкти власності, а також майнові права.

Суб'єктами інвестиційної діяльності є:

- держава та її інститути;
- підприємства, господарські товариства та корпорації;

- фінансово-кредитні установи;
- функціональні учасники інвестиційного процесу [14].

Державне регулювання інвестиційної діяльності здійснюється з метою реалізації економічної, науково-технічної і соціальної політики виходячи з цілей та показників економічного і соціального розвитку України, державних та регіональних програм розвитку економіки, державного і місцевих бюджетів, зокрема передбачених у них обсягів фінансування інвестиційної діяльності.

Державне регулювання інвестиційної діяльності включає управління державними інвестиціями, а також регулювання умов інвестиційної діяльності і контроль за її здійсненням усіма інвесторами та учасниками інвестиційної діяльності.

Управління державними інвестиціями здійснюється органами державної влади та включає планування, визначення умов і виконання конкретних дій по інвестуванню бюджетних і позабюджетних коштів.

Регулювання умов інвестиційної діяльності здійснюється шляхом:

- подання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик на розвиток окремих регіонів, галузей, виробництв;
- заходів щодо розвитку та захисту економічної конкуренції;
- роздержавлення і приватизації власності;
- визначення умов користування землею, водою та іншими природними ресурсами;
- політики ціноутворення;
- проведення державної експертизи інвестиційних проектів;
- інших заходів [14].

До принципів управління інвестиційною діяльністю можна віднести об'єктивні закономірності правильної організації та здійснення державою функцій управління, спрямованих на забезпечення ефективного залучення та використання інвестицій.

За змістом принципи державного управління інвестиційною діяльністю можна розділити на соціально-політичні, організаційні та спеціальні.

Державне управління інвестиційним процесом має будуватися на принципах:

- *цільспрямованості*, який означає, що система управління повинна мати механізми розробки, прийняття і реалізації соціально-економічної мети інвестиційної діяльності;
- *ієрархічності*, який має встановлювати систему досягнення цілей, визначаючи її провідну ланку, та формувати відповідні механізми їх реалізації;
- *комплексності*, що передбачає врахування усіх факторів, які впливають на ефективність системи державного управління;
- *цілісності*, який означає, що сукупність явищ інвестиційної діяльності аналізується у взаємозв'язку та взаємозалежності з метою встановлення нових властивостей системи, які відсутні в окремих її елементах;
- *визначеності та достатності*, який означає, що управлінські рішення повинні мати повну, всебічну, об'єктивну та своєчасну інформацію про об'єкт управління;
- *випередження*, який означає, що інформація про майбутній стан об'єкта має бути прогнозована за певними сценаріями розвитку;
- *провідної ланки*, який означає, що в інвестиційному процесі слід підпорядкувати всі інструменти, механізми, ресурси, інститути одній ідеї, що має забезпечити гармонійну взаємодію всіх ланок і отримати від цієї взаємодії синергетичний ефект;
- *гарантованості*, який означає обов'язкове виконання суб'єктами інвестиційної діяльності взятих на себе зобов'язань;
- *циклічності*, який означає, що підготовка управлінських рішень перед їх прийняттям має здійснюватися у кілька циклів, які повторюються [22].

Сьогодні державне управління інвестиційною діяльністю в Україні здійснюється на загальнодержавному та регіональному рівнях різними державними структурами – від Верховної Ради до органів виконавчої влади на

місцях, кожен з яких має власні повноваження для реалізації інвестиційної політики. Їх участь в державному управлінні інвестиційними процесами зумовлена тими функціями, що вони виконують у загальній системі управління.

Державне управління інвестиційною діяльністю – це складова державного управління економікою, що полягає в підтримці інвестиційної діяльності з боку держави, що здійснюється шляхом прямої участі держави в інвестиційній діяльності та через створення сприятливих умов для її розвитку. Вибір форм і методів державного регулювання зазначеної діяльності здійснюється органами державної влади в залежності від ступеня розвитку економіки країни та інвестиційних відносин, конкретної економічної ситуації та обраного державного курсу інвестиційної політики.

1.2 Інституційна структура та нормативно-правове регулювання державного управління інвестиційною діяльністю

Державна політика у сфері регулювання інвестиційних правовідносин спрямована на створення сприятливих для інвесторів умов, а органи державної влади, наділені компетенцією у сфері управління інвестиційною діяльністю, здійснюють контроль за даним видом діяльності в країні. Створення необхідних умов, законність та прозорість діяльності, зрозумілий порядок залучення інвестицій та наявність пільг для інвестора, сприяння у його діяльності – усі ці фактори впливають на інвестиційну привабливість та імідж нашої держави.

Ефективна система державного управління інвестиційною діяльністю дає можливість досягти основних цілей, прискорити темпи економічного зростання та досягти взаємно вигідних результатів як для держави, так і для інвестора.

В Україні, на відміну від провідних країн світу, за 30 років реформ не створено єдиної системи державного управління інвестиційною діяльністю. Починаючи з 1991 року створювалися, реорганізовувалися і ліквідовувалися державні установи, відповідальні за здійснення інвестиційної діяльності. Однак,

сформувати надійну інституційну основу забезпечення інвестиційної діяльності так і не вдалося. З моменту здобуття незалежності і до сьогодні сформована інституційна структура управління інвестиційною діяльністю включала понад 30 різних установ, які діяли в різний час і характеризувалися складністю та надмірною корумпованістю.

Державне управління інвестиційною діяльністю в Україні провадиться на загальнодержавному та регіональному рівнях різними державними структурами, кожна з яких має власні повноваження для реалізації інвестиційної політики (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Ієрархічні рівні системи управління інвестиційною діяльністю в Україні

Рівень	Органи управління інвестиційною діяльністю
Загальнодержавний	Органи державного управління загальної компетенції: Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Міністерство розвитку економіки, торгівлі та с/г України.
Регіональний	Органи регіонального управління загальної компетенції, для яких повноваження з питань регулювання інвестиційної діяльності є лише частиною загальних повноважень: місцеві органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування; виконавчі органи місцевого самоврядування.

Джерело: створено автором на основі [47, с. 135].

Діяльність органів державної влади у сфері інвестиційної діяльності має бути спрямована на досягнення позитивних результатів від здійснення інвестиційної діяльності та створення сприятливих умов на всіх етапах такого виду діяльності. Розуміння функцій кожного з уповноважених органів надасть можливість отримати загальне бачення діяльності системи контролю за інвестиційною діяльністю.

Розглянемо детальніше чинну систему державного управління інвестиційною діяльністю в Україні (рис. 1.2).

Владні повноваження щодо державного управління інвестиційною діяльністю має Президент України. Він є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і

свобод людини і громадянина. Президент має право створювати консультативно-дорадчі органи з питань інвестиційної діяльності.

На сьогодні утворено Національну інвестиційну раду як новий консультативно-дорадчий орган при Президентові України.

Рис. 1.2 Чинна система державного управління інвестиційною діяльністю

Джерело: розроблено автором

Основними завданнями Ради є:

- розроблення пропозицій щодо стимулювання та розвитку інвестиційної діяльності в Україні, формування привабливого інвестиційного іміджу України, у тому числі з урахуванням найкращої міжнародної практики;
- сприяння формуванню основних напрямів державної політики щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні;

- напрацювання пропозицій щодо стратегічних напрямів розвитку інвестиційного потенціалу України, стимулювання іноземних та національних інвестицій в розвиток економіки держави;
- вивчення ініціатив та потенційних пропозицій щодо інвестиційних проектів, а також практики взаємодії суб'єктів інвестиційної діяльності з державними органами;
- аналіз та узагальнення проблем, які перешкоджають інвестуванню в економіку України, підготовка пропозицій щодо шляхів їх вирішення, зокрема щодо заходів зі сприяння захисту прав інвесторів;
- участь в опрацюванні проектів актів законодавства з питань інвестиційної діяльності.

Рада утворюється у складі Голови, секретаря Ради, заступника секретаря Ради, радника секретаря Ради, а також інших членів Ради. Головою Ради є Президент України.

До складу Ради входять: Прем'єр-міністр України, Голова Національного банку України (за згодою), Міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністр фінансів України, Міністр юстиції України, а також за згодою представники українських та іноземних організацій та компаній, бізнесових кіл, експерти з питань залучення інвестицій, розвитку підприємництва, фахівці у галузі економіки, фінансів [29].

Формою роботи Ради є засідання, які проводяться не рідше двох разів на рік. Вперше засідання Ради з моменту обрання нового Президента В. Зеленського відбулося 22 січня 2020 року у Давосі. Участь у ньому взяли Президент України Володимир Зеленський, Прем'єр-міністр Олексій Гончарук та інші члени Ради.

Деякі повноваження щодо формування державної інвестиційної політики має Верховна Рада України, яка кожного скликання затверджує певну кількість комітетів та сфери їх відповідальності. Пріоритетною функцією Верховної Ради є законодавча, яка полягає в прийнятті законів у сфері інвестиційної діяльності, внесенні до них змін, визнанні їх такими, що втратили юридичну силу, скасуванні або призупиненні їх дії. Однак у Верховній Раді 9-го скликання не утворено

жодного комітету з питань інвестиційної політики (є лише підкомітет з питань взаємодії держави і бізнесу та інвестицій у складі комітету з питань економічного розвитку). За роки незалежності України комітети з питань інвестиційної політики були утворені лише тричі – у складі Верховної Ради України 3-го, 4-го та 7-го скликань.

Відповідальним за формування та реалізацію інвестиційної політики також є Кабінет Міністрів України, який є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Свої повноваження виконує безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, спрямовуючи та координуючи роботу цих органів. При Кабінеті Міністрів України свого часу діяли різні координаційні, консультативно-дорадчі та спеціальні органи з питань інвестиційної діяльності.

У 2016 р. було утворено Офіс із залучення та підтримки інвестицій як незалежний тимчасовий консультативно-дорадчий орган при Кабінеті Міністрів України. Офіс утворено з метою сприяння взаємодії інвесторів з державними органами та органами місцевого самоврядування, відповідними суб'єктами господарювання під час підготовки та реалізації ними інвестиційних проектів із залученням прямих іноземних інвестицій. На черговому засіданні, 21 березня 2018 р., Кабінет Міністрів ухвалив розпорядження про утворення державної установи «Офіс залучення інвестицій». Згідно з ним, Офіс залучення інвестицій («UkraineInvest») з постійно діючого консультативно-дорадчого органу перетворюється на державну установу. Метою Офісу, як і раніше, залишається залучення в Україну прямих іноземних інвестицій та вдосконалення іміджу держави як привабливої для інвестування країни. На нашу думку, до цілей та завдань новоствореного Офісу потрібно додати права не тільки реалізації інвестиційної політики, а й її створення та формування.

Центральним органом виконавчої влади (ЦОВВ), на який покладаються завдання із забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері інвестиційної діяльності, є Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Безпосередньо формування та забезпечення

реалізації державної інвестиційної політики здійснюють 2 департаменти Міністерства: Департамент інвестицій та інновацій і Департамент управління публічними інвестиціями та взаємодії з міжнародними фінансовими організаціями.

До складу Департаменту інвестицій входять такі структурні підрозділи: відділ державно-приватного партнерства; відділ інструментів залучення інвестицій; відділ державних інвестиційних проектів; відділ інвестиційної політики; відділ міжнародного інвестиційного співробітництва.

Основними завданнями департаменту є: забезпечення формування та реалізація державної інвестиційної політики, зокрема з управління державними інвестиціями, державної політики у сфері державно-приватного партнерства, створення і функціонування індустріальних (промислових) парків [30].

Як висновок, можна сказати, що основною проблемою державного управління інвестиційною діяльністю є розосередженість повноважень між різними органами державної влади у зазначеній сфері. Існуюча система органів державного управління інвестиційною діяльністю не забезпечує реалізацію політики щодо формування сприятливого інвестиційного клімату та тримає показники інвестиційної активності на низькому рівні.

На регіональному рівні згідно із Законом України «Про місцеві державні адміністрації», державне управління інвестиційною діяльністю здійснюють обласні державні адміністрації, які належать до системи органів виконавчої влади в Україні. Обласні державні адміністрації безпосередньо впливають на інвестиційний процес у регіоні через залучення державних інвестицій; розроблення і реалізацію програм розвитку інвестиційної діяльності; внесення пропозиції про створення спеціальних (вільних) економічних зон; відбір інвестиційних проектів для реалізації на території регіону; створення максимально сприятливих умов для інвесторів; розгляд інвестиційних проектів у пріоритетних галузях економіки; сприяння в отриманні дозвільних документів для реалізації інвестиційного проекту; вирішення інших поточних питань реалізації цих проектів [37].

Фактично їх діяльність щодо залучення інвестицій обмежується представленням інвестиційних пропозицій на власних сайтах, ініціюванням проведення економічних та інвестиційних форумів, на яких можуть укладатися угоди між вітчизняними підприємствами певного регіону та іноземними інвесторами. Однак, головними чинниками, що цікавлять інвесторів, є розвиненість інфраструктури, купівельна спроможність і доходи населення, рівень прибутковості підприємств тощо. І навіть, якщо регіон має сприятливе місце розташування, природні умови та дешеву робочу силу, то через відсутність об'єктів для інвестування та низький рівень розвитку інфраструктури інвестиції в цей регіон не надійдуть.

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування», система місцевого самоврядування складається з територіальних громад, сільських, селищних, міських рад, районних та обласних рад, органів самоорганізації населення, кожен з яких приймає рішення та постанови щодо інвестиційного клімату відповідної території [36].

Питаннями формування інвестиційної політики на регіональному рівні займаються обласні ради, зокрема, постійні комісії рад з питань інвестиційної діяльності, а також окремі підрозділи виконавчих апаратів обласних рад. Проте, не в усіх обласних радах створені комісії з інвестиційної політики та відповідні структурні підрозділи (управління чи відділи) виконавчих апаратів обласних рад, завданням яких є вирішення питань залучення інвестицій.

Зокрема, лише у дев'яти областях України у структурі виконавчих апаратів обласних рад є відділи, відповідальні за регулювання інвестиційної діяльності. З огляду на це, варто уніфікувати структури обласних рад і передбачити утворення постійних комісій з питань залучення інвестицій у кожній обласній раді.

Якщо говорити про можливості сільських, селищних та міських рад (особливо рад у малих містах), то їх недостатньо для кваліфікованого моніторингу та управління не тільки інвестиційними процесами, а й економічним розвитком у цілому. В штатному розписі сільських та селищних рад часто немає навіть посади економіста, що, як правило, пояснюється обмеженістю бюджетного фінансування.

Таким чином, розробка інвестиційної політики традиційно залишається прерогативою органів влади центрального рівня. Місцева влада здійснює інвестиційну діяльність (впливає на неї) на власний розсуд у рамках чинного законодавства. Статті законів “Про місцеве самоврядування в Україні” та “Про місцеві державні адміністрації” створюють місцевій владі рамки для дій і простір для маневрування у питаннях залучення інвесторів та реалізації великих інвестиційних проектів. Дії місцевої влади не мають стратегічного спрямування щодо залучення інвестицій і не сприяють розкриттю потенціалу певної території.

У 2016 р. КМУ затвердив «Типове положення про агенцію регіонального розвитку», яким визначається організаційно-правовий статус агенції, її основні права та функції, органи управління та джерела фінансування. Відповідно до Положення, агенції є неприбутковими не бюджетними установами, що утворюються з метою ефективної реалізації державної регіональної політики. Засновниками Агенцій можуть бути обласні державні адміністрації, обласні ради та неурядові організації. Причому в регіоні може бути утворена лише одна агенція, тобто мається на увазі створення однієї агенції в кожній області країни. Кожна агенція повинна була мати своє найменування, в якому містилася б назва відповідного регіону. Агенція може утворювати на території регіону філії і представництва без статусу юридичної особи.

Основними функціями агенції є:

- 1) проведення аналізу соціально-економічної ситуації, проблем розвитку відповідного регіону, подання пропозицій щодо шляхів їх розв’язання;
- 2) вивчення досвіду інших держав щодо реалізації регіональної політики та підготовка пропозицій щодо використання позитивного досвіду в регіоні;
- 3) сприяння, у тому числі шляхом організації та проведення консультативної роботи, у:
 - реалізації суб’єктами регіонального розвитку регіональної стратегії розвитку та виконанні плану заходів з її реалізації, програм і проектів регіонального розвитку;
 - підвищенні інвестиційної привабливості регіону, залученні інвестиційних та

кредитних ресурсів, міжнародної технічної допомоги для регіонального розвитку;

- створенні умов для інституційного та інфраструктурного розвитку регіону;

4) участь у:

- проведенні моніторингу стану виконання у регіоні завдань, визначених Державною стратегією регіонального розвитку, плану заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку, програм і проектів регіонального розвитку;
- розробленні пропозицій щодо правового регулювання питань регіонального розвитку;

5) інформування громадськості про діяльність агенції, зокрема шляхом розміщення на своєму офіційному веб-сайті відповідної інформації та в інший прийнятний спосіб [35].

На сьогоднішній день у 22 регіонах прийнято рішення про створення агенцій, 18 агенцій вже працюють або знаходяться в процесі формування. Кілька агенцій регіонального розвитку вже мають успішні результати роботи (Черкаська, Житомирська, Закарпатська, Вінницька), інші – у процесі налагодження своєї діяльності.

Традиційно вважається, що формування інвестиційної політики є прерогативою органів державної влади центрального рівня. Зрозуміло, що на місцевому рівні кардинально вплинути на процес залучення іноземних та вітчизняних інвестицій неможливо. Але цілком логічним було б посилити роль місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо покращення інвестиційного клімату з метою економічного зростання територій та підвищення рівня добробуту населення.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

2.1. Аналіз динаміки та структури інвестицій і оцінка розвитку інвестиційної діяльності в Україні

Глобалізаційні процеси в економіці та пріоритетний європейський напрямок розвитку України, впливають на те, що країна стає активним учасником міжнародної інвестиційної діяльності та міжнародного ринку інвестицій. Інвестиції є основою суспільного відтворення. Вони обумовлюють один із напрямків зростання виробництва, нові сфери розподілу та споживання національного продукту. Одним із головних чинників виробництва є капітал, який зосереджується серед найбільш сприятливих умов, для отримання більшого доходу. Через це, кожна країна зацікавлена в отриманні іноземного капіталу і для цього створює сприятливий інвестиційний клімат в країні та регіонах.

За останні роки відбулись зміни щодо формування та реалізації політики регіонів на національному та регіональному рівнях. Затверджена у 2014 р. Державна стратегія розвитку України на період до 2020 р. впровадила інтегрований підхід за трьома взаємопов'язаними складовими державної регіональної політики: секторальна (галузева), територіальна (просторовий розвиток) та управлінська.

Сучасна економічна карта України засвідчує збереження просторової нерівномірності та міжрегіональних соціально-економічних диспропорцій. Нерівномірність регіонального розвитку в Україні посилює диференціацію якості життя населення, активізує зовнішню трудову міграцію, унеможливорює зменшення масштабів безробіття та ефективне вирішення інших соціальних проблем [44].

У процесі аналізу основних тенденцій розвитку інвестиційного процесу в Україні (табл. 2.1), нами було з'ясовано, що впродовж 2014-2019 рр. номінальний ВВП зростає з кожним роком, але повільно. Порівняно з 2014 р. номінальний

ВВП у 2019 р. зріс на 2387,7 млрд грн. Це є важливим показником для інвесторів. Приріст номінального ВВП у 2019 р. порівняно з 2018 р. склав 414 млрд грн.

Таблиця 2.1

**Динаміка основних макроекономічних показників економічного розвитку
України у 2014-2019 рр.**

Показник	2014	2015	2016	2017	2018	2019
ВВП номінальний, млрд грн	1586,9	1988,5	2385,4	2983,9	3560,6	3974,6
Індекс фізичного обсягу ВВП, %	93,4	90,2	102,4	102,5	103,4	104,3
Капітальні інвестиції, млрд. грн	219,4	273,1	326,2	412,8	526,3	584,4
Експорт, млн дол. США	50113,6	34523,3	32734,4	39486,1	43247,6	45963,3
Імпорт, млн дол. США	49820,4	34273,8	35058,7	44697,6	52113,3	55337,0
Індекс споживчих цін	124,9	143,3	112,4	114,4	110,9	107,9
Зовнішній борг, млрд дол. США	126,3	118,7	113,5	116,6	114,7	121,7

Джерело: розроблено автором на основі [26].

У 2019 році зростання економіки очікувано уповільнилося. В цілому у 2019 році зростання ВВП також продемонструвало більш повільну, порівняно з 2018 роком, динаміку на рівні 3,2%. Основним драйвером зростання з боку попиту як і у більшості попередніх періодів року виступав високий внутрішній попит, як споживчий, так і інвестиційний. Високі темпи нарощування обсягів внутрішнього попиту стимулювали розвиток видів діяльності, спрямованих на його задоволення – торговельної та будівельної сфери, а також низки інших сфер послуг, тоді як базові види виробничої сфери - промисловість і с/г - в умовах дії тимчасових та системних негативних чинників продемонстрували від'ємну динаміку та стали у 2019 році основними джерелами послаблення економічного зростання з боку виробництва.

Отже, Україна залишається привабливою для інвестицій, водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, є достатньо інтегрованою у світове господарство і порушення макростабільності на зовнішніх ринках має свій

відголос в Україні.

Дослідимо динаміку зміни обсягу валового регіонального продукту (ВРП) за 2014-2018 рр. в усіх областях (табл. 2.2).

Таблиця 2.2

Динаміка валового регіонального продукту в Україні у 2014-2018 рр.

	Валовий регіональний продукт у розрахунку на одну особу (грн)				
	2014	2015	2016	2017	2018
Україна	36904	46413	55899	70233	84235
Вінницька	27249	37270	46615	58384	71104
Волинська	23218	30387	34310	49987	58297
Дніпропетровська	53749	65897	75396	97137	114784
Донецька	27771	26864	32318	39411	45959
Житомирська	23678	30698	38520	49737	62911
Закарпатська	19170	22989	25727	34202	41706
Запорізька	37251	50609	59729	75306	85784
Івано-Франківська	27232	33170	37220	46312	57033
Київська	46058	60109	74216	90027	112521
Кіровоградська	29223	39356	47469	55183	67763
Луганська	14079	10778	14251	13883	16301
Львівська	28731	37338	45319	58221	70173
Миколаївська	30357	41501	50091	60549	70336
Одеська	31268	41682	50159	62701	72738
Полтавська	48040	66390	81145	106248	123763
Рівненська	24762	30350	33958	42038	49044
Сумська	26943	37170	41741	51419	62955
Тернопільська	20228	24963	29247	38593	46833
Харківська	35328	45816	57150	69489	86904
Херсонська	21725	30246	36585	45532	52922
Хмельницька	24662	31660	37881	49916	59583
Черкаська	30628	40759	48025	59697	76904
Чернівецька	16552	20338	23365	31509	37441
Чернігівська	26530	35196	41726	55198	69725
м.Київ	124163	155904	191736	238622	283097

Джерело: розроблено автором на основі [26].

За аналізований період часу кількість областей, де рівень ВРП у розрахунку на душу населення перевищував середню його величину по країні, залишався досить малим – 4-5. Серед таких областей: Дніпропетровська, Запорізька, Київська, Полтавська та Харківська. Кількість регіонів, де цей показник не перевищував середньої його величини по країні, переважає – 20 областей.

Області-аутсайтери за даним питомим показником – Закарпатська, Луганська, Тернопільська і Чернівецька, які стійко посідали останні або передостанні місця в умовному ранжуванні. У цій групі також немає постійності: найчастіше останні місця посідали Луганська (з 2014 р.) і Чернівецька області, а Закарпатська (з 2014 р.) посідала третє знизу місце. Такі показники свідчать про нестійкий характер перебігу економічних процесів і відсутність дієвого економічного регулювання розвитку регіонів державою.

Структура капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування за період 2016 - 2018 роки наведена в табл. 2.3

Таблиця 2.3

**Структура капітальних інвестицій в Україні за джерелами
фінансування**

Джерела фінансування капітальних інвестицій	Структура капітальних інвестицій, %		
	2016	2017	2018
Капітальні інвестиції, усього	100,0	100,0	100,0
у тому числі за рахунок:			
– коштів державного бюджету	2,3	3,4	4,0
– коштів місцевих бюджетів	7,1	9,3	8,7
– власних коштів підприємств та організацій	69,4	69,1	71,3
– кредитів банків та інших позик	7,1	6,6	6,7
– коштів іноземних інвесторів	2,9	1,4	0,3
– коштів населення на будівництво житла	8,9	7,3	6,4
– інших джерел фінансування	2,3	2,9	2,6

Джерело: складено автором на основі [18].

Дані табл. 2.3 показують, що протягом трьох років в структурі капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування відбувалися певні зміни. Найбільшу частку капітальних вкладень становлять власні кошти підприємств та організацій, частка яких в загальному обсязі капітальних інвестицій в 2018 р. зросла порівняно з попередніми роками і склала 71,3%. Також, необхідно відмітити такі сприятливі зміни, як збільшення частки капітальних інвестицій за рахунок коштів державного бюджету, частка яких в 2016 році становила 2,3%, в 2017 р., збільшилась до 3,4%, а в 2018 р. становила 4,0%. Частка капітальних інвестицій за рахунок коштів місцевих бюджетів в 2017 р. порівняно з 2016 р.

зросла до 9,3%, але в 2018 р. зменшилась і становила 8,7% від загальної суми інвестицій. Це говорить про можливості місцевих органів влади залучати більше коштів в місцеві та регіональні проекти та програми. Водночас, частка капітальних інвестицій за рахунок кредитів банків та інших позик зменшилась, що свідчить про не змогу банківської сфери створювати умови для можливостей кредитування інвестиційних проектів. Також зменшилась частка коштів населення на будівництво житла – з 8,9% у 2016 р. до 6,4% у 2018 р., на це вплинули труднощі з утримання банківських кредитів. Справді негативними змінами в структурі капітальних вкладень є значне скорочення інвестицій за рахунок коштів іноземних інвесторів: якщо в 2016 р. кошти іноземних інвесторів складали 2,9% загального обсягу капітальних інвестицій, то в 2018 р. всього 0,3%. Ці показники підтверджують висновок про те, що більшість іноземних інвесторів не бажають вкладати кошти в Україну. Отже, на придбання або виготовлення матеріальних і нематеріальних активів підприємства та організації вкладають, в першу чергу, власні кошти, не розраховуючи на отримання кредитів і інші джерела фінансування. Структура капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування в 2018 р. представлена на рис. 2.1.

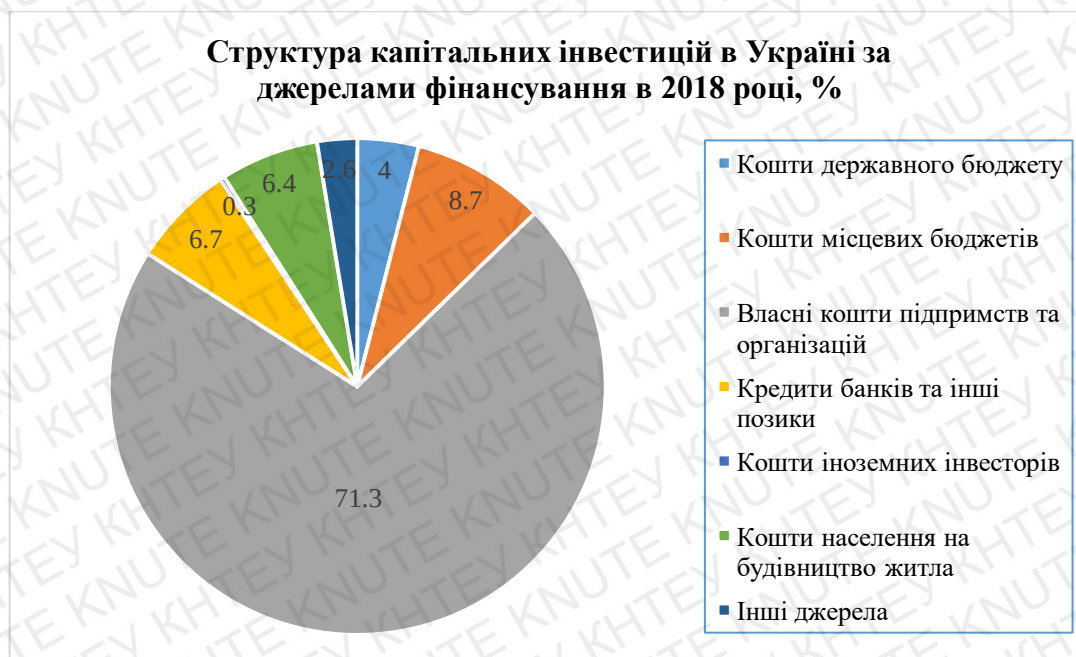

Рис. 2.1 Структура капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування в 2018 році

Джерело: розроблено автором на основі [26].

Розглянемо кількість капітальних інвестицій за регіонами в період 2014-2019рр. у таблиці 2.4.

Таблиця 2.4

Капітальні інвестиції за регіонами за 2014-2019 рр.

Капітальні інвестиції за регіонами за 2014-2019 рр., млн грн.						
	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Україна	219419,9	273116,4	359216,1	448461,5	578726	623978,9
Вінницька	5674,6	7373,0	8301,9	11744,1	17626,5	15724,9
Волинська	3389,7	6166,8	6384,2	7041,9	8687,0	12664,0
Дніпропетровська	20356,5	25919,9	33169,0	42908,5	60288,6	66951,1
Донецька	13155,3	8304,3	11902,2	17268,9	26979,4	30594,5
Житомирська	2904,9	4044,4	5573,5	7722,0	8742,3	8466,9
Закарпатська	2638,7	3778,4	4663,0	5623,7	7500,6	9330,3
Запорізька	7034,5	7794,3	11039,7	15879,7	15732,0	14876,7
Івано-Франківська	6837,5	9609,3	7947,6	9707,8	9393,7	9305,5
Київська	19653,5	24359,1	33411,4	34494,5	40713,4	50295,7
Кіровоградська	3122,4	4057,1	6355,3	7320,9	7181,5	7794,3
Луганська	5222,6	2060,1	4122,2	3329,8	3219,3	3357,5
Львівська	9555,0	13386,5	18605,2	24105,9	28995,5	31061,5
Миколаївська	3771,4	5989,9	9730,2	11178,0	10099,2	12549,3
Одеська	9361,3	9983,5	16728,7	22299,7	23787,8	21080,1
Полтавська	8827,8	8337,9	15265,1	15855,6	18636,7	23005,3
Рівненська	2804,6	4334,2	4324,1	6126,8	7228,0	6729,2
Сумська	2798,1	3663,0	5762,6	6947,1	7749,9	7734,2
Тернопільська	2590,0	3827,5	4888,2	7150,6	8375,0	9210,3
Харківська	8032,3	11246,7	16545,9	19361,7	23551,3	22874,6
Херсонська	2208,1	3107,4	4591,3	7362,2	8853,2	12368,3
Хмельницька	4078,3	6809,3	9123,3	10499,9	11274,9	10534,1
Черкаська	3262,1	4485,8	6498,7	8144,2	11110,4	11385,5
Чернівецька	1686,9	2789,2	2668,8	2992,1	3720,6	4096,8
Чернігівська	2621,2	3550,2	5318,5	7351,1	8971,3	8740,5
м.Київ	67832,6	88138,6	106295,5	136044,8	200308	213247,8

Джерело: розроблено автором на основі [26].

У 2019 р. зростання обсягів освоєних капітальних інвестицій спостерігалось у більшості регіонів України. Скорочення мало місце лише в чотирьох регіонах та було переважно незначним. Лідерами за зростанням капітальних інвестицій є Дніпропетровська, Донецька, Київська, Львівська області та місто Київ. Аутсайдерами стали Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Луганська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Чернівецька та

Чернігівська області. Незначні скорочення спостерігаються у Вінницькій, Житомирській, Запорізькій, Івано-Франківській, Одеській, Рівненській, Сумській, Харківській, Хмельницькій та Чернігівській областях.

Для більш ефективного залучення капітальних інвестицій на регіональних рівнях важливо визначитися з ключовими галузями економіки, які мають можливості для зростання і реальну перспективу збереження чи виходу на нові ринки, а також сформувати бази даних цільових потенційних інвесторів, підвищити ефективність організації маркетингового просування.

В умовах загальносвітового погіршення динаміки попиту внаслідок поширення захворюваності на COVID-19, зокрема у основних країнах-партнерах України (країни ЄС, Китай), очікуваного падіння цін на світових сировинних ринках, а також тимчасового припинення діяльності у багатьох виробничих сферах в Україні, що відобразиться погіршенням динаміки як зовнішнього, так і внутрішнього попиту, у 2020 році очікується суттєве погіршення динаміки розвитку економіки порівняно з раніше прогнозованим.

У рейтингу Doing Business 2019 Україна піднялась на +5 пунктів і посіла 71 позицію зі 190 країн світу. Країна продемонструвала найбільше зростання в таких категоріях, як оподаткування (зростання на 110 позицій, 54 місце), міжнародна торгівля (+70 позицій, 78 місце) і захист прав інвесторів (+56 позицій, 72 місце).

Також, слід відзначити, що рейтингове агентство Moody's Investors Service підвищило суверенний рейтинг України. Він змінився з Caa2 до Caa1, що означає зміну прогнозу з "позитивного" на "стабільний".

12 квітня 2019 року Standard & Poor's підтвердило довгостроковий та короткостроковий суверенний кредитний рейтинг України в іноземній та національній валютах на рівні «В-/В». Прогноз стабільний.

Крім того, Україна посіла 83 місце з 140 в рейтингу Глобальної конкурентоспроможності економіки (Global Competitiveness Index). У рейтингу із 140 країн Україна знаходиться на 110 місці за рівнем державних інститутів, на 57 місці – з розвитку інфраструктури, на 77-му – за рівнем адаптації сучасних технологій, а також макроекономічна стабільність – 131 місце, охорона здоров'я –

94 місце, освіта – 46 місце, ринок товарів – 73 місце, ринок праці - 66 місце, фінансова система – 117 місце, обсяг ринку – 47 місце, динаміка бізнесу – 86 місце, здатність до інновацій – 58 місце.

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

2.2 Фактори впливу на інвестиційну діяльність

На сьогоднішній день, низька інвестиційна активність зумовила необхідність дослідження інвестиційної ситуації в країні, а також чинників, які на неї впливають. На практиці деякі регіони мають великий потенціал для вкладання інвестицій, проте, в рейтингу інвестиційної привабливості регіонів порівняно з іншими регіонами України мають низький рівень. Саме така ситуація спонукає до необхідності ретельного дослідження чинників, які впливають на інвестиційну діяльність в Україні та регіонах.

Обсяги інвестицій у національну економіку України є недостатніми, що пояснюється несприятливим інвестиційним кліматом у країні, досить низьким рівнем інвестиційної привабливості як галузей вітчизняної економіки, так і окремих регіонів та територій, недосконалою законодавчою і нормативно-правовою базою, слабо розвиненим фондовим ринком і фінансово-кредитною та бюджетною системами, потужним податковим тиском, неефективним використанням амортизаційних відрахувань, а також низьким рівнем трансформації заощаджень населення в інвестиції, що, у свою чергу, спричиняє відплив вітчизняних грошових ресурсів за межі країни і не дає змоги залучати іноземні інвестиції в національне господарство, його галузі та окремі виробництва [1].

Об'єднана конференція ООН з торгівлі та розвитку визначає дві групи факторів, що впливають на інвестиційну діяльність будь-якої країни [1, с. 25]:

1. Макроекономічні та політичні фактори: стан економіки США; регіональні угоди, такі як Транстихоокеанське партнерство (ТТП), Трансатлантичне торговельне та інвестиційне партнерство (ТТІП), Регіональне всебічне економічне партнерство (RCEP); стан азіатських економік; стан економіки ЄС; стан економіки країн БРІКС та інших країн, що розвиваються; зміни в режимах оподаткування; ціни на сировинні товари, включаючи нафту; зміни у глобальних фінансових правилах; волатильність обмінного курсу; геополітична невизначеність; боргові проблеми країн, що розвиваються.

2. Корпоративні та суспільно-природничі фактори: технологічні зміни, включаючи цифрову економіку; глобальна урбанізація; офшорний аутсорсинг корпоративних операцій; енергетична безпека; продовольча безпека; зміна клімату; міграція; кіберзагрози і безпека даних; стихійні лиха, зокрема пандемії; тероризм.

На думку науковців інвестиційна діяльність держави визначається факторами як об'єктивного характеру, так і суб'єктивного характеру. У найбільш загальному вигляді система визначальних чинників містить [9, с.13]:

1) Інституціональні фактори: внутрішня і зовнішня політична стабільність; національне законодавство в цілому та політика держави щодо залучення інвестицій; стабільність господарського, фінансового і податкового права; національний менталітет; ступінь державного втручання в економіку; гарантія прав і свобод особи; захист прав інтелектуальної власності;

2) Економічні фактори: загальний стан національної економіки; стабільність національної валюти; темпи росту ВВП; ємність фондового ринку; характеристика банківської сфери; ринкова та інвестиційна інфраструктура; інформаційна відкритість і традиційність; податки і тарифи; вартість робочої сили; доступ до факторів виробництва;

3) Соціально-психологічні фактори: рівень соціального розвитку суспільства, соціальних умов і життя населення; толерантність суспільства

стосовно інших віросповідань і національностей; рівень освіченості та кваліфікаційної підготовки робочої сили; ступінь політичної активності населення; рівень криміногенності у державі;

4) Інфраструктурні фактори: вигідність географічного розміщення країни, наявність та розгалуженість системи транспортних комунікацій, ринкової (ринкових інститутів), соціальної (галузей відтворення трудових ресурсів) та інституційної (органів регулювання) інфраструктури.

Важливо зазначити, що в Україні достатньо факторів, що позитивно впливають на інвестиційну діяльність держави, такі як:

- зручне геополітичне положення;
- значний природно-ресурсний потенціал;
- широкі можливості внутрішнього ринку;
- високий рівень освіти населення;
- збалансована вартість робочої сили та кваліфікації робітничих кадрів;
- розвинена телекомунікаційна інфраструктура;
- наявність укладених міжнародних угод про заохочення і захисту інвестицій, а також обміну інформацією щодо нормативно-правових актів у сфері інвестицій.

Нами визначено, що велика кількість факторів за певних обставин та уподобань інвесторів прямо або опосередковано впливають на інвестиційну діяльність. Кожен з факторів має різний рівень впливу. Нами було підібрано та запропоновано власний підбір чинників, що впливають на інвестиційну діяльність в країні та регіоні (табл. 2.5).

Одною з найважливіших задач для покращення інвестиційного клімату і підвищення інвестиційної привабливості країни та регіонів має бути відповідність українського законодавства щодо регулювання економічної діяльності до світових норм.

Інвестиційна політика має бути збалансованою і наведеною на гармонічне доповнення внутрішніх інвестицій зовнішніми, де визначними факторами будуть національні інтереси держави, її інноваційний розвиток.

Таблиця 2.5

Фактори, що впливають на інвестиційну діяльність

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ	
НА РІВНІ КРАЇНИ:	НА РІВНІ РЕГІОНУ:
<u>ПОЛІТИЧНІ:</u> Концепція розвитку країни; Стабільність законодавчо-правової бази; Рівень розвитку зовнішньо-економічних зв'язків; Стан корупції та бюрократичних бар'єрів; Захист та рівень втручання з боку вищих рівнів (міжнародних організацій); Політична ситуація в країні та ступінь політичної стабільності суспільства; Стан судової системи країни.	<u>ПОЛІТИЧНІ:</u> Концепція розвитку регіону; Стабільність законодавчо-правової бази регіону; Відносини з іншими суб'єктами (державами, галузями, регіонами, підприємствами); Стан корупції та бюрократичних бар'єрів в регіоні; Захист та рівень втручання з боку країни; Стан судової системи регіону.
<u>ЕКОНОМІЧНІ:</u> Рівень ВВП; Рівень економічного розвитку країни; Стан бюджетної системи та бюджету держави; Стан та розвиненість податкової системи; Стан фондового ринку; Стан грошово-кредитної системи; Темп інфляції; Наявність вільних економічних та офшорних зон; Розмір інвестицій в основний капітал; Обсяг НТП, інноваційна активність, їх питома вага, сучасність технологій в країні; Якість управління країною; Стан та наявність сировинних ресурсів; Конкурентоспроможність країни; Динаміка цін на сировину та продукцію; Перспективність розвитку країни.	<u>ЕКОНОМІЧНІ:</u> Економічний потенціал регіону; Рівень ВВП регіону та питома вага у ВВП країни; Рівень економічного розвитку регіону; Стан бюджетної системи та розподіл бюджетних коштів на рівні регіону; Стан та вплив податкової системи в регіоні; Наявність вільних економічних та офшорних зон; Розмір інвестицій в основний капітал в регіоні; Обсяг капітальних вкладень в регіон; Стан НТП прогресу, інноваційна активність, сучасність технологій регіону; Якість управління регіоном; Стан та наявність сировинних ресурсів в регіоні; Рівень необхідності в послугах і продукції в регіоні та уподобання споживачів; Наявність конкурентів та показники діяльності конкурентів; Перспективність розвитку регіону; Ефективність діяльності регіону; Обсяг реалізації сировини в регіоні.
<u>СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНІ:</u> Розвиток соціальної інфраструктури в країні; Демографічна ситуація; Частка малозабезпеченості населення; Рівень злочинності; Стан ринку нерухомості та забезпеченість забезпеченість житлом; Рівень купівельної спроможності населення; Обсяг працездатності населення; Доступність освіти, рівень освіти; Середній вік населення населення; Рівень безробіття та розмір заробітної плати; Діловий імідж керівників країни; Потенціал культури країни; Потенціал здоров'я країни.	<u>СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНІ:</u> Розвиток соціальної інфраструктури; Демографічна ситуація та питома вага населення регіону в загальному обсязі населення; Частка малозабезпеченості населення регіону; Рівень злочинності та питома вага злочинності в регіоні; Стан ринку нерухомості та забезпеченість житлом в регіоні; Рівень купівельної спроможності населення регіону; Обсяг працездатного населення регіону та його питома вага; Створення умов для підвищення кваліфікації працівників регіону; Середній вік населення регіону; Кількість населення регіону та питома вага міських та сільських жителів; Діловий імідж працівників регіону; Потенціал культури регіону; Розмір безробіття та розмір заробітної плати працівників в регіоні.
<u>ПРИРОДНО-ЕКОЛОГІЧНІ:</u> Стан екології та екологічності технологій; Запаси природних ресурсів необхідних для розвитку та їх питома вага; Наявність та розвиток транспортних комунікацій; Географічне розташування та сприятливість клімату країни; Близькість до світових ринків.	<u>СТАН ЕКОЛОГІЇ ТА ЕКОЛОГІЧНОСТІ ТЕХНОЛОГІЙ В РЕГІОНІ:</u> Запаси природних ресурсів необхідних для розвитку регіону та їх питома вага; Наявність та розвиток транспортних комунікацій; Географічне розташування та сприятливість клімату регіону тощо.

Джерело: створено автором на основі [17; 48; 42; 25; 10; 3; 6; 16; 52].

Стимулювання державної інвестиційної діяльності здійснюється двома групами методів – прямими (нормативно-правовими і адміністративними) та непрямими (фінансовими). В якості прямих методів використовуються: надання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій, пільг, бюджетних позик; прийняття законів та нормативних актів, що регулюють інвестиційну діяльність; встановлення державних стандартів і норм; використання антимонопольних заходів тощо.

До непрямих методів відносяться: розробка та реалізація інвестиційних проєктів та стратегій, створення технопарків, бізнес-інкубаторів, спеціальних економічних зон (СЕЗ), територій пріоритетного розвитку (ТПР).

За результатами дослідження впливу факторів на інвестиційну діяльність нами було зроблений висновок, що проблема забезпечення інвестиційної діяльності може бути вирішена лише після чіткого визначення усіх факторів, що впливають на її рівень як зовні, тобто з боку держави та регіону, а також необхідно регулярно доповнювати і розширювати чинники, які визначають інвестиційну діяльність.

РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

3.1 Напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю

Державне управління інвестиційною діяльністю здійснюється з метою реалізації економічної, фінансової, інвестиційної, інноваційної, науково-технічної та соціальної політики і визначає основні показники як економічного, так і соціального розвитку держави. В реальності воно втілюється за допомогою загальнодержавних і регіональних програм розвитку, загальнодержавних і місцевих бюджетів, передбачуваними в зазначених бюджетах обсягами державного фінансування інвестиційної діяльності.

Державне регулювання інвестиційного процесу в нашій державі ґрунтується на принципах удосконалення законодавчих і нормативно-правових підвалин, децентралізації управління інвестиційними процесами, комплексного фінансування інвестицій тощо, які направлені і дотримання яких сприяє інвестиційно-інноваційному розвитку великих підприємств та підприємств сфери малого і середнього бізнесу, особливо пріоритетних галузей вітчизняної економіки, стратегічних виробництв, депресивних територій і конкурентних та імпортозамінних товарів і продукції на експорт (Рис. 3.1).

Важливо зазначити, що економічне зростання та вихід економіки України на вагоме підвищення добробуту населення можливе за допомогою активізації інвестиційних процесів у всіх галузях народного господарства.

Інвестиційний процес є одним із вирішальних чинників відновлення виробництва та ефективного функціонування економічної системи, оскільки він характеризує і визначає рівень технологічної основи та ефективності матеріального виробництва. Адже сталість позитивних тенденцій у суспільстві залежить від того, наскільки фінансово-економічна система забезпечує формування інвестиційних ресурсів за допомогою відтворювального процесу

суб'єктів підприємництва, конкурентоспроможності та ефективності їхніх виробників [19].

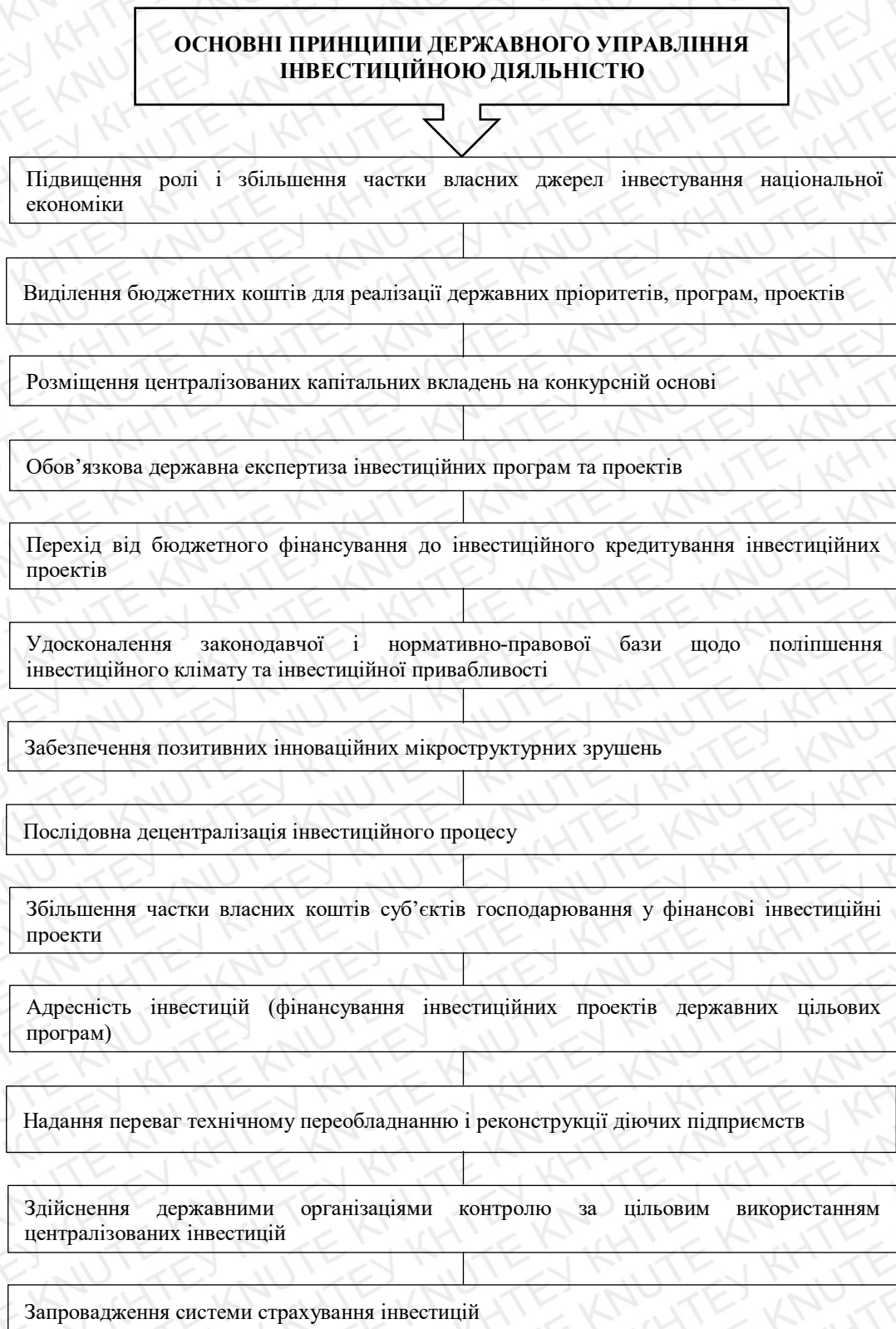

Рис. 3.1 Основні принципи державного управління інвестиційною діяльністю
Джерело: Сформовано автором на основі аналізу наукових праць і публікацій [20; 21; 51].

Тому, сучасний процес інвестування національної економіки, особливо її реального сектору, потребує суттєвих змін, удосконалення, стимулювання і підвищення ефективності інвестиційної діяльності.

На нашу думку, активізація інвестиційної діяльності на сучасному етапі розвитку вітчизняної економіки – є головною складовою економічної політики і вимог, які повинні і можуть забезпечити подальші реальні зрушення в економічній сфері суспільства, перехід економіки на якісно новий рівень розвитку та інвестиційно-інноваційний тип відтворення, підвищити рівень вітчизняної продукції, її якість, конкурентоспроможність на світовому ринку. Без проведення кардинальних змін у національному господарстві, здійснення суттєвих економічних перетворень неможливо підвищити ефективність вітчизняної економіки, забезпечити конкурентоспроможність вітчизняних товарів і на цій основі розв'язати нагальні і найгостріші як економічні, так і соціальні проблеми [2, с. 5–6].

Таким чином, для розв'язання цих проблем спрямовані дії влади, загальнодержавних і місцевих інститутів, які створюють відповідні цільові проекти та програми розвитку, стратегії та концепції сталого розвитку. Одним з головних документів є «Стратегія сталого розвитку «Україна-2020», схвалена Указом Президента України від 12 січня 2015 року. Метою Стратегії є впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі [46].

Характерними і ключовими особливостями, які стримують активізацію інвестиційної діяльності в нашій країні, є:

- відсутність кардинальної, виваженої, науково обґрунтованої та сталої стратегії і відповідного національного плану розвитку інвестиційної діяльності на близьку та далеку перспективу, які б були орієнтовані на забезпечення суб'єктам економічних відносин різних форм власності рівних економічних прав і обов'язків у реалізації фінансово-економічної діяльності, були б прийнятними і мали б дотримуватись владними структурами незалежно від їхнього політичного спрямування;

- обмеженість різного роду нормативно-правовими і законодавчими актами процесів залучення прямих іноземних інвестицій;
- брак відповідних критеріїв залучення іноземних інвестицій у слаборозвинуті та депресивні території і регіони країни;
- відсутність у податковому кодексі певних умов, які б сприяли активізації залученню іноземних інвестицій в окремі галузі національної економіки;
- незабезпеченість матеріальними ресурсами розвитку соціальної інфраструктури;
- суттєве податкове навантаження, яке виражається ставками податку на прибуток, що є значною перешкодою для здійснення інвестицій;
- недієздатність механізмів забезпечення ринкових прав і свобод інвесторів, а також низький рівень їх захисту;
- недостатній рівень ефективності законодавства з питань корпоративного управління, що зумовлює блокування діяльності суб'єктів господарювання та розвитку їхніх виробників;
- негативний міжнародний імідж України у сфері інвестиційної діяльності, викликаний низьким рівнем підготовки суб'єктів національної економіки до формування інвестиційних пропозицій;
- високий рівень корупції [2; 20; 21; 28].

Хочемо зауважити, що збільшення обсягів залучення інвестицій, особливо іноземних, є пріоритетним завданням не лише загальнодержавних органів, а й обласних органів державної влади, місцевого самоврядування всіх рівнів, реалізація якого забезпечить розвиток економіки країни та її регіонів.

З метою активізації інвестиційної діяльності та підвищення її ефективності буде доцільно суттєво підвищити інвестиційну привабливість галузей вітчизняної економіки, окремих виробництв і покращити інвестиційний клімат. Для цього нами була розроблена і запропонована низка організаційних та фінансово-економічних заходів (табл. 3.1), реалізація яких забезпечувала б структурне та якісне оновлення як окремих виробництв, так і модернізацію підприємств, а також створення ринкової інфраструктури.

Зазначимо, що масштабнішими є обсяги і вищою ефективність інвестиційних вкладень, то більш швидкоплинними (прискорювальними) є відтворювальні процеси, жвавіше і якісніше здійснюються ринкові перетворення. У свою чергу, недостатнє інвестування реального сектору вітчизняної економіки веде до втрати конкурентоспроможності української економіки, депресії основного капіталу, спаду виробництва і збільшення собівартості продукції [2, с. 10].

Таблиця 3.1

Основні заходи щодо підвищення ефективності державного управління інвестиційною діяльністю

Основні заходи щодо підвищення ефективності державного управління інвестиційною діяльністю	
1. Щодо ефективності інвестиційної діяльності:	2. Щодо активізації інвестиційної діяльності:
• Переглянути і вдосконалити сучасну вітчизняну амортизаційну політику; • Знизити рівень прямого вилучення коштів з прибутку суб'єктів господарювання з метою внутрішньогосподарського нагромадження коштів для їх використання на технологічне оновлення і розвиток товарного виробництва; • Забезпечити дієве регулювання цін і товарів на державних підприємствах з метою зниження рівня інфляції; • Створити інвестиційні банки, які б слугували центром інвестиційної діяльності та забезпечували гарантії банківських інвестиційних кредитів; • Легалізувати кошти тіньового сектору економіки; • Створити умови для забезпечення відродження довіри населення до вітчизняних фінансових інститутів.	• Розвивати та модернізувати діючі підприємства і створювати нові; • Створити електронну систему надання інформації про ділові та інвестиційні можливості регіону, територій, галузей господарства та окремих виробництв з метою активізації інвестиційної діяльності; • Стимулювати діяльність вітчизняних та іноземних компаній, які випускають імпортозамінну продукцію та продукцію на експорт; • Посилити координацію з регіональними банками і фінансовими установами з метою розробки нових програм розвитку і реструктуризації пріоритетних секторів регіональної економіки; • Створити і забезпечити діяльність регіональних гарантійних фондів • Зменшити вплив корупції на інвестиційну діяльність, максимально підвищити контроль за дотриманням термінів та порядку отримання дозвільних документів.

Джерело: розроблено автором на основі [2, 20, 28].

На нашу думку, основними напрямками удосконалення державної

інвестиційної діяльності мають бути: модернізація основних галузей економіки; формування комплексу високотехнологічних галузей; підвищення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва; стимулювання попиту та підтримка пропозиції; підвищення рівня зайнятості працездатного населення та якості життя українців.

Для ефективного функціонування вітчизняного інвестиційного ринку в сучасних непростих умовах потрібне виважене державне регулювання і постійна державна підтримка. А тому варто якнайшвидше вирішити нагальні завдання у сфері інвестиційної діяльності, створення дієвого законодавства в галузі інвестиційного забезпечення, підвищення ролі як державних, так і недержавних фінансових інститутів тощо [43].

3.2 Механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні

Механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні є різновидом механізмів державного управління, тому визначення відповідних понять доречно розглядати в логічному взаємозв'язку. Тому, для визначення поняття «механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні» розглянемо сутність та зміст понять «механізм державного управління», «інвестиції» та «регіональний розвиток».

Механізм державного управління – це штучно створена система, яка складається з органів державного управління, які за допомогою низки інших елементів системи (функцій, методів, інструментів, норм, принципів, стимулів, заходів та ресурсів) забезпечують вплив на об'єкт управління для досягнення певних цілей державного управління [11, с. 77-79].

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток або досягається соціальний та екологічний ефект [14].

Регіональний розвиток – це процес нагромадження позитивних, незворотних, закономірних змін, які призводять до зростання рівня життя населення в довгостроковій перспективі [5].

Беручи до уваги змістовне наповнення поняття «інвестиції» та включення регіонального компоненту в якості цільової складової можна визначити прибуток (доход) та/або соціальний ефект на регіональному рівні. При цьому слід зазначити, що прибуток (доход) на регіональному рівні – це валовий регіональний продукт на душу населення. Що стосується соціального ефекту, то на регіональному рівні це підвищення якості життя населення. Враховуючи, що в Україні реалізується концепція сталого розвитку, важливою складовою цільової складової механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні має бути збереження навколишнього природного середовища та раціональне використання його ресурсів.

Таким чином, сутність цільової складової механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні визначимо як зростання валового регіонального продукту на душу населення, підвищення якості життя населення, збереження навколишнього природного середовища та раціональне використання його ресурсів.

Щодо функцій, які реалізуються механізмом державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні, то їх основною є процес інвестування, яке може здійснюватися різними способами та інструментами. Це будівництво, реконструкція та придбання основних засобів, надання кредитів та різних видів допомоги, емісія цінних паперів та їх купівля, внески у статутний фонд та ін. В якості супутніх функцій можуть розглядатися створення сприятливого інвестиційного клімату та позитивного іміджу в регіоні.

До суб'єктів управління слід віднести регіональні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Це обласна державна адміністрація та обласна рада, які забезпечують розробку, прийняття та реалізацію цільових регіональних програм. Спільно з Кабінетом міністрів України та відповідними міністерствами вони забезпечують розробку та реалізацію угод щодо

регіонального розвитку, програм подолання стану депресивності території, державних цільових програм спрямованих на розвиток регіону.

Також до суб'єктів управління слід віднести регіональні підрозділи органів центральної влади, а також районні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, як співвиконавці регіональних інвестиційних програм та проєктів.

Важливою складовою механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні є нормативно-правове забезпечення, яке визначає рамки здійснення функцій механізму та діяльності його суб'єктів управління. Сюди відносяться: Бюджетний кодекс України [4], закони України «Про інвестиційну діяльність» [14], «Про стимулювання розвитку регіонів» [39], «Про засади державної регіональної політики» [33], «Про державні цільові програми» [32] та ін.; Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р. [34], Стратегії економічного та соціального розвитку регіонів, низка постанов Кабінету Міністрів України та інші нормативні акти з питань стосовно угод щодо регіонального розвитку, програм подолання стану депресивності території, державних та регіональних цільових програм, програм транскордонного співробітництва, Державного фонду регіонального розвитку.

Головним ресурсом інвестування є кошти регіонального бюджету. Крім них можуть бути залучені кошти державного та районних бюджетів. Що стосується приватних та іноземних інвестицій, то вони можуть залучатися в рамках договорів про спільну діяльність, державно-приватне партнерство та інших формах, але це змішані механізми та інструменти, які можуть бути елементами механізму державного управління інвестиціями в регіональний розвиток, але вони не грають вирішальну роль.

В якості об'єктів управління (об'єктів інвестування), на які механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні здійснює прямий вплив, можемо розглядати об'єкти економічної, соціальної та екологічної сфер діяльності.

За останні роки в Україні було створено низку механізмів державного

управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні, серед яких основними є:

- механізм управління процесом реалізації угод щодо регіонального розвитку для окремих регіонів;
- механізм управління процесом реалізації угод щодо регіонального розвитку для здійснення міжрегіональних проектів;
- механізм управління процесом реалізації програм подолання стану депресивності території;
- механізм управління процесом реалізації регіональних цільових програм;
- механізм управління процесом реалізації програм соціально та економічного розвитку областей;
- механізм управління процесом реалізації державних цільових програм для регіонів;
- механізм управління процесом реалізації програм транскордонного співробітництва;
- механізм управління Державним фондом регіонального розвитку;

Основну роль відіграє механізм управління процесом реалізації угод щодо регіонального розвитку. Також його можна розглядати як механізм реалізації стратегії розвитку регіону.

Основними причинами неефективного функціонування механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні є:

- недосконале нормативно-правове забезпечення;
- недосконала система оцінювання результативності;
- недостатнє врахування та повільне впровадження зарубіжного досвіду;
- недостатня відповідність цілей механізмів пріоритетам стратегії регіонального розвитку;
- порушення принципу субсидіарності;
- недостатність координації механізмів та їх взаємного доповнення;
- відсутність трансформації відповідно вимогам процесу

децентралізації влади в Україні;

- недофінансування.

Одним з основних механізмів державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні є механізм управління процесом реалізації регіональних цільових програм. Законодавчо-нормативну базу розробки державних та регіональних цільових програм складають Закони України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» і «Про державні цільові програми» та інші нормативно-правові документи [31; 32; 38]. Проте, на практиці регіональні цільові програми не завжди розроблені та реалізуються відповідно до існуючої законодавчо-нормативної бази.

Механізм управління процесом реалізації комплексу регіональних цільових програм кожної області повинен базуватися на тісному взаємозв'язку державної стратегії регіонального розвитку, регіональної стратегії розвитку, державних цільових програм для регіону, щорічної комплексної програми соціально-економічного та культурного розвитку регіону, а також регіональних цільових програм (рис. 3.1) [8, с. 155–159].

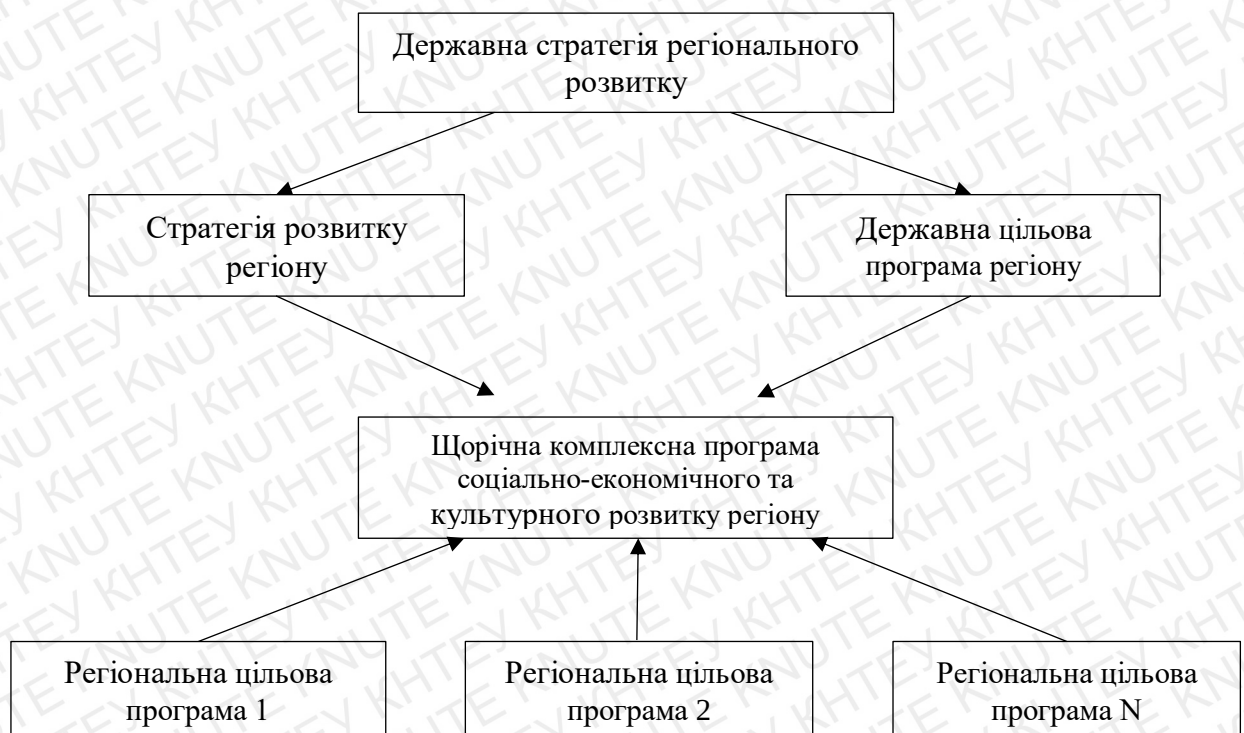

Рис. 3.1. Схема взаємозв'язків стратегій та програм регіонального розвитку

Джерело: розроблено автором.

В Київській області станом на 2020 рік здійснюються регіональні цільові програми, спрямовані на: розвиток малого та середнього підприємництва; залучення інвестицій та поліпшенні інвестиційного клімату; розвиток інформаційних технологій; розвиток інфраструктури; вирішення соціальних проблем; збереження природного навколишнього середовища тощо.

Якщо зіставити перелік регіональних цільових програм, що діють в Київській області з пріоритетами Стратегії розвитку Київської області на період до 2020 року, то в регіоні відсутні програми по окремим пріоритетним напрямкам, а саме:

- зростання конкурентоспроможності економіки периферійних районів;
- розвиток туристичного потенціалу;
- підвищення рівня зайнятості сільського населення.

На даний час діючі регіональні цільові програми оцінюються згідно вимог, які викладені у Порядку розроблення регіональних цільових та комплексних програм, моніторингу та звітності про їх виконання [24].

Разом з угодами про регіональний розвиток в Законі України «Про стимулювання розвитку регіонів» були визначенні програми подолання стану депресивності території [39]. В ст. 6 цього закону в якості депресивних території розглядаються такі групи (типи): регіон; промисловий район; сільський район; місто обласного, республіканського в Автономній Республіці Крим значення. Таким чином, закон розглядає можливість використання на регіональному рівні як угод щодо регіонального розвитку, так і програм подолання стану депресивності території. Тобто, має місце дублювання спрямованості та цілей механізмів управління процесом реалізації угод щодо регіонального розвитку та програм подолання стану депресивності території.

З моменту законодавчої дії жодна програма подолання стану депресивності території не була прийнята, а механізм управління процесом реалізації цих програм не було застосовано. В першу чергу, це обумовлено відсутністю прозорих процедур прийняття рішень про здійснення програм та недосконаліми

критеріями визначення депресивних територій.

Механізм управління процесом реалізації державних цільових програм для окремих регіонів є дієвим механізмом державного управління інвестиціями в регіональний розвиток.

В своїх працях Д.Ф. Дуков сформулював концептуальне бачення комплексного механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні [12, с. 64–65]:

- відображення цілей – зростання валового регіонального продукту на душу населення, соціальна – підвищення якості життя населення, екологічна – збереження навколишнього природного середовища та раціональне використання його ресурсів;
- ядром комплексного механізму є механізм управління процесом реалізації угоди щодо регіонального розвитку, а низка інвестиційних інструментів його доповнюють та діють в рамках основних напрямів угоди;
- відповідність певним принципам – субсидіарності, цілеспрямованості, результативності, взаємного доповнення, відсутності дублювання;
- наявність незалежної системи моніторингу, контролю та оцінювання результативності механізму;
- врахування зарубіжного досвіду щодо формування та використання механізмів державного управління інвестиціями та формування їх інституціонального забезпечення;
- відповідність пріоритетам державної стратегії регіонального розвитку та стратегії регіонального розвитку;
- наявність нормативно-правового забезпечення;
- вплив зовнішнього інституціонального середовища (податкова, грошово-кредитна, антимонопольна та інші системи) на ефективність механізму;
- врахування процесу децентралізації влади.

Нами було опрацьовано та розроблено своє бачення механізму формування регіональної політики в сфері інвестиційної діяльності (рис. 3.4).

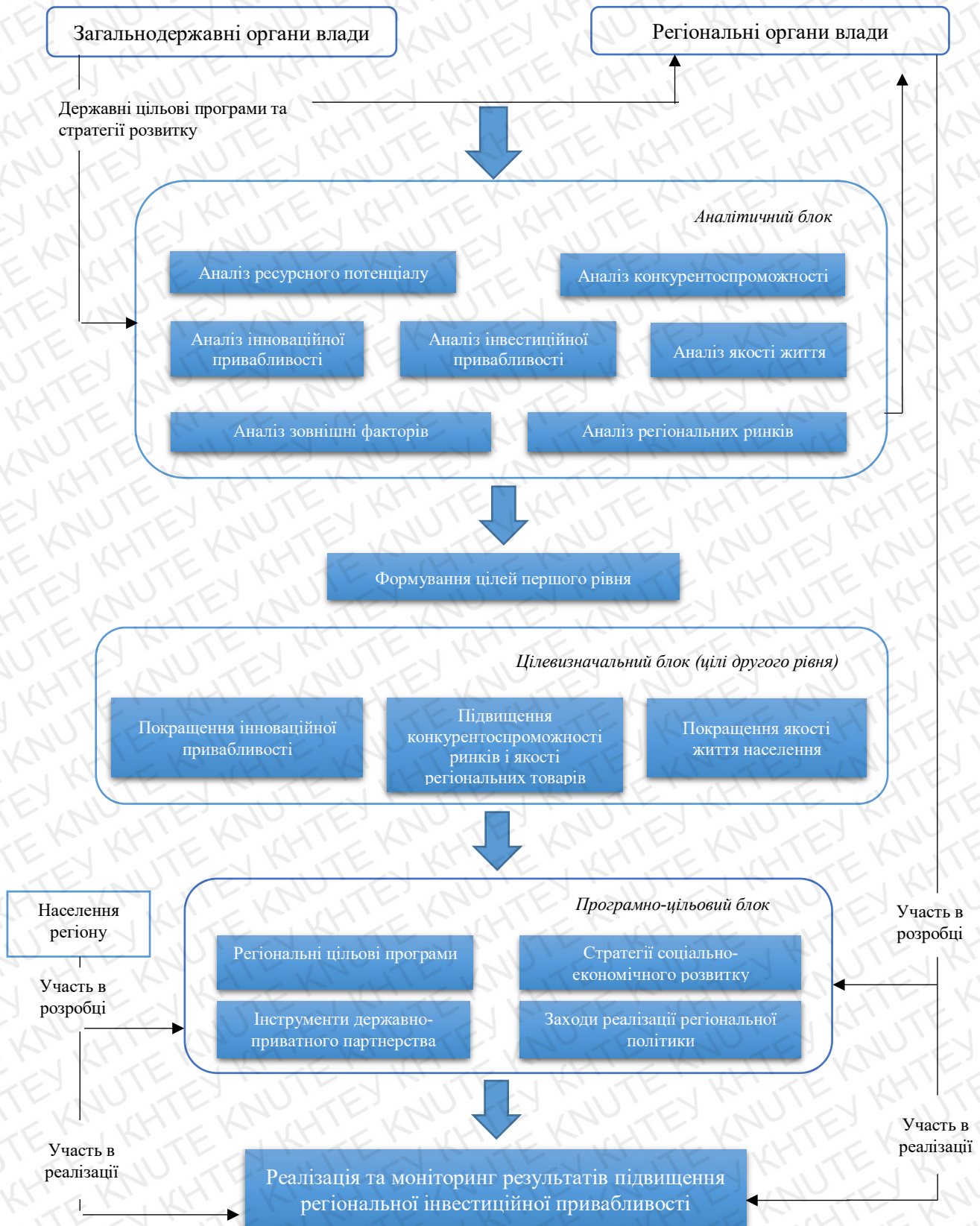

Рис. 3.4. Організаційний механізм формування регіональної політики в сфері інвестиційної діяльності

Джерело: розроблено автором.

До задач цього механізму входять: визначення суб'єктів управління регіональною інвестиційною привабливістю; виділення економічних та

соціальних інтересів цих суб'єктів; визначення етапів взаємодії суб'єктів; виділення форм, інструментів та стимулів взаємодії цих суб'єктів; формування бажаних проміжних та кінцевих результатів взаємодії суб'єктів управління; визначення відповідальності кожного суб'єкту за стан регіональної інвестиційної привабливості; розробка інструментів моніторингу стану об'єкту управління й визначення ефективності взаємодії суб'єктів управління.

Основу даного механізму складають:

- аналітичний блок, який об'єднує в себе ряд процедур по аналізу зовнішніх та внутрішніх факторів регіону, а також факторів інвестиційної привабливості регіону;
- цілевизначальний блок, що визначає цілі першого та другого рівнів;
- програмно-цільовий блок, який поєднує в собі елементи державної регуляторної політики;
- блок моніторингу та контролю результатів реалізації державної регуляторної політики, що поєднує в собі інструменти визначення зміни інвестиційної привабливості регіону.

Цілі першого рівня формуються в аналітичному блоці при вимірюванні одного або двох показників, що характеризують загальний інвестиційний розвиток регіону. Також виділено три основні цілі другого рівня, які характеризують бажаний стан детермінантів регіональної інвестиційної привабливості: покращення інноваційної діяльності; підвищення конкурентоспроможності ринків і якості регіональних товарів; покращення якості життя населення.

Після того, як цілі першого та другого рівня визначені, потрібно направити діяльність на формування програмно-цільових заходів, основу яких складають регіональні цільові програми, стратегії соціально-економічного та галузевого розвитку регіону.

Якісний програмно-цільовий блок зумовлює ефективну реалізацію державної регіональної регулятивної політики як основу підвищення регіональної інвестиційної діяльності.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

Проведені дослідження теоретичних, методологічних і методичних засад управління державною інвестиційною діяльністю на регіональному рівні дозволяють сформулювати такі висновки:

1. Державне управління інвестиційною діяльністю – це складова державного управління економікою, що полягає в підтримці інвестиційної діяльності з боку держави, що здійснюється шляхом прямої участі держави в інвестиційній діяльності та через створення сприятливих умов для її розвитку. Вибір форм і методів державного регулювання зазначеної діяльності здійснюється органами державної влади в залежності від ступеня розвитку економіки країни та інвестиційних відносин, конкретної економічної ситуації та обраного державного курсу інвестиційної політики.

2. Державне управління інвестиційною діяльністю в Україні провадиться на загальнодержавному та регіональному рівнях різними державними структурами, кожна з яких має власні повноваження для реалізації інвестиційної політики.

Владні повноваження щодо державного управління інвестиційною діяльністю має Президент України. Він є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Деякі повноваження щодо формування державної інвестиційної політики має Верховна Рада України, яка кожного скликання затверджує певну кількість комітетів та сфери їх відповідальності. Пріоритетною функцією Верховної Ради є законодавча, яка полягає в прийнятті законів у сфері інвестиційної діяльності, внесенні до них змін, визнанні їх такими, що втратили юридичну силу, скасуванні або призупиненні їх дії.

Відповідальним за формування та реалізацію інвестиційної політики також є Кабінет Міністрів України, який є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Свої повноваження виконує безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, спрямовуючи та координуючи роботу цих органів.

У 2016 р. було утворено Офіс із залучення та підтримки інвестицій як незалежний тимчасовий консультативно-дорадчий орган при Кабінеті Міністрів України.

Центральним органом виконавчої влади (ЦОВВ), на який покладаються завдання із забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері інвестиційної діяльності, є Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України.

Традиційно вважається, що формування інвестиційної політики є прерогативою органів державної влади центрального рівня. Зрозуміло, що на місцевому рівні кардинально вплинути на процес залучення іноземних та вітчизняних інвестицій неможливо. Але цілком логічним було б посилити роль місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо покращення інвестиційного клімату з метою економічного зростання територій та підвищення рівня добробуту населення.

3. Сучасна економічна карта України засвідчує збереження просторової нерівномірності та міжрегіональних соціально-економічних диспропорцій. Нерівномірність регіонального розвитку в Україні посилює диференціацію якості життя населення, активізує зовнішню трудову міграцію, унеможлиблює зменшення масштабів безробіття та ефективне вирішення інших соціальних проблем.

У процесі аналізу основних тенденцій розвитку інвестиційного процесу в Україні, нами було з'ясовано, що впродовж 2014-2019 рр. номінальний ВВП зростає з кожним роком, але повільно. Порівняно з 2014 р. номінальний ВВП у 2019 р. зріс на 2387,7 млрд грн. Це є важливим показником для інвесторів. Приріст номінального ВВП у 2019 р. порівняно з 2014 р. склав 414 млрд грн.

У 2019 р. зростання обсягів освоєних капітальних інвестицій спостерігалось у більшості регіонів України. Скорочення мало місце лише в чотирьох регіонах та було переважно незначним. Лідерами за зростанням капітальних інвестицій є Дніпропетровська, Донецька, Київська, Львівська області та місто Київ. Аутсайдерами стали Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська,

Кіровоградська, Луганська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Чернівецька та Чернігівська області. Незначні скорочення спостерігаються у Вінницькій, Житомирській, Запорізькій, Івано-Франківській, Одеській, Рівненській, Сумській, Харківській, Хмельницькій та Чернігівській областях.

4. На думку науковців інвестиційна діяльність держави визначається факторами як об'єктивного характеру, так і суб'єктивного характеру. У найбільш загальному вигляді система визначальних чинників містить:

- Інституціональні фактори;
- Економічні фактори;
- Соціально-психологічні фактори;
- Інфраструктурні фактори.

За результатами дослідження впливу факторів на інвестиційну діяльність нами було зроблений висновок, що проблема забезпечення інвестиційної діяльності може бути вирішена лише після чіткого визначення усіх факторів, що впливають на її рівень як зовні, тобто з боку держави та регіону, а також необхідно регулярно доповнювати і розширювати чинники, які визначають інвестиційну діяльність.

5. З метою активізації інвестиційної діяльності та підвищення її ефективності буде доцільно суттєво підвищити інвестиційну привабливість галузей вітчизняної економіки, окремих виробництв і покращити інвестиційний клімат. Для цього нами була розроблена і запропонована низка організаційних та фінансово-економічних заходів, реалізація яких забезпечувала б структурне та якісне оновлення як окремих виробництв, так і модернізацію підприємств, а також створення ринкової інфраструктури.

Фактори, що впливають на інвестиційну діяльність:

- Політичні;
- Економічні;
- Соціально-культурні;
- Природно-екологічні.

6. Механізм державного управління інвестиційною діяльністю на

регіональному рівні є різновидом механізмів державного управління, тому визначення відповідних понять доречно розглядати в логічному взаємозв'язку. Для визначення поняття «механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні» ми розглянули сутність та зміст понять «механізм державного управління», «інвестиції» та «регіональний розвиток».

Важливою складовою механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні є нормативно-правове забезпечення, яке визначає рамки здійснення функцій механізму та діяльності його суб'єктів управління. Сюди відносяться: Бюджетний кодекс України, закони України «Про інвестиційну діяльність», «Про стимулювання розвитку регіонів», «Про засади державної регіональної політики», «Про державні цільові програми» та ін.; Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р., Стратегії економічного та соціального розвитку регіонів, низка постанов Кабінету Міністрів України та інші нормативні акти з питань стосовно угод щодо регіонального розвитку, програм подолання стану депресивності території, державних та регіональних цільових програм, програм транскордонного співробітництва, Державного фонду регіонального розвитку.

Нами було опрацьовано та розроблено своє бачення механізму формування регіональної політики в сфері інвестиційної діяльності. До задач цього механізму входять: визначення суб'єктів управління регіональною інвестиційною привабливістю; виділення економічних та соціальних інтересів цих суб'єктів; визначення етапів взаємодії суб'єктів; виділення форм, інструментів та стимулів взаємодії цих суб'єктів; формування бажаних проміжних та кінцевих результатів взаємодії суб'єктів управління; визначення відповідальності кожного суб'єкту за стан регіональної інвестиційної привабливості; розробка інструментів моніторингу стану об'єкту управління й визначення ефективності взаємодії суб'єктів управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. World Investment Report 2016. Investor nationality: Policy Challenges. – Geneva : United Nations, 2016. – 218 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2016_en.pdf, с.25.
2. Активізація інвестиційного процесу в Україні : колективна монографія [Т. В. Майорова, М. І. Диба, С. В. Онишко та ін.] ; за наук. ред. М. І. Диби, Т. В. Майорової. – К. : КНЕУ, 2012. – 472, [8] с. – (До 150-річчя заснування кафедри банківських інвестицій).
3. Буднікова, Ю. В. Інвестиційна привабливість підприємства та фактори впливу на неї [Текст] / Ю. В. Буднікова // Інноваційна економіка. – 2011. – №4(23). – С. 194-197.
4. Бюджетний кодекс України URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
5. Возняк Г. В. Регіональний розвиток: сутність і методологічна основа / Г. В. Возняк // Регіональна економіка. - 2015. - № 3. - С. 34-43. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/regek_2015_3_6.
6. Гончарук, А. Г. Про фактори інвестиційної привабливості харчових технологій [Текст] / А. Г. Гончарук, А. А. Яцик // Економіка харчової промисловості. – 2012. – № 1(11). – С. 34-36.
7. Горячук В.В., Дуков Д.Ф. Система інвестиційних інструментів державного управління регіональним розвитком. Реформування публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнародною участю (Одеса, 27 жовтня 2017 р.). Одеса, ОРІДУ НАДУ, 2017. С.64–65.
8. Горячук В.Ф. Дуков Д.Ф., Програмно-цільовий підхід до формування цільових програм соціально-економічного розвитку регіону. Економіка: реалії часу. Одеса, 2014. № 6 (16). С. 155–159. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econrch_2014_6_24.
9. Гребенюк Н. О. Інвестиційна привабливість: сутність та засоби покращення / Н. О. Гребенюк // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – №13. – С. 12-17.
10. Дука, А. П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування [Текст] /

- А. П. Дука – К.: Каравела, 2007. – 424 с.
11. Дуков Д.Ф. Аналіз сутності поняття «механізм державного управління» та побудування його узагальненого визначення. Публічне управління: стратегія реформ 2020: матеріали XV міжнар. наук. конгресу (Харків, 23 квіт. 2015 р.). Харків: Вид-во: ХарРІ НАДУ «Магістр», 2015. С. 77–79.
 12. Дуков Д.Ф. Концептуальна модель системи інвестиційних механізмів державного управління регіональним розвитком. Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. праць. Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2016. Вип. 4 (68). С. 78–83.
 13. Закон України "Про підготовку та реалізацію інвестиційних проектів за принципом "єдиного вікна" №2623" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
 14. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991 р. – № 1560-XII, URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>.
 15. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» від 22 травня 1997 р. – № 283/97 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/334/94-%D0%B2%D1%80#Text>.
 - 16.Збрицька Т. П. Людський капітал як фактор інвестиційної привабливості регіону [Текст] / Т. П. Збрицька, О. В. Гурський // Управління розвитком. – 2010. – №3(79). – С. 28-29.
 - 17.Іванов С. В. Особливості визначення рейтингу інвестиційної привабливості регіонів України [Текст] / С. В. Іванов, 2004. – №12. –С. 45-49.
 - 18.Капітальні інвестиції в Україні. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
 - 19.Качур Р. П. Аналіз впливу інвестицій на розвиток національної економіки / Р. П. Качур // Вісник Львівського університету. – 2010. – Вип. 44. – С. 654–659. – (Серія : економічна).
 - 20.Ковтун О. І. Державне регулювання економіки : навч. видання / О. І. Ковтун. – Львів : «Новий світ – 2000», 2006. – 432 с.
 - 21.Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність: підруч. [для студ. вищ. навч. закл.]/ Т.

- В. Майорова. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
22. Мартиненко В. Ф. Державне управління інвестиційним процесом в Україні : навч. посіб. - К. : НАДУ, 2008. - 300 с.
 23. Массе Пьер. Критерии и методы оптимального определения капитальных вложений / Пер. с франц. Ф.Р. Окуновой и А.И. Гладишевского / Науч. Ред. И вступ. Статья А.В. Жданко. М.: Статистика, 1971.
 24. Методичні рекомендації щодо порядку розроблення регіональних цільових програм, моніторингу та звітності про їх виконання: затв. наказом М-ва економіки України від 04.12.2006 р. № 367.
 25. Носова О. Моделі інвестиційної привабливості: основні методики оцінювання [Текст] / О. Носова // Агора. Перспективи соціального розвитку регіонів. – Випуск 7. – К.: Стилос, 2008. – С. 102-110.
 26. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
 27. Парцхаладзе Л. Інвестиційний клімат України: глобальне потепління / Л. Парцхаладзе // Дзеркало тижня. – 2004. – № 29. – С. 15.
 28. Пересада А. А. Управління інвестиційним процесом : монографія / А. А. Пересада. – К. : Лібра, 2002. – 472 с.
 29. Питання Національної інвестиційної ради : Указ Президента України від 29.08.2016 р. №365/2016. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/365/2016#n27>
 30. Положення про департамент інвестицій: Наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 03 березня 2020 року № 394 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0394915-20#Text>
 31. Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України: Закон України від 23.03.2000 р. № 1602-III URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1602-14>.
 32. Про державні цільові програми: Закон України від 18.03.2004 р. № 1621-IV. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1621-15>.
 33. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 р. №

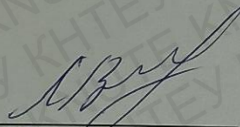
- 156-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/156-19>.
34. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-п>.
35. Про затвердження Типового положення про агенцію регіонального розвитку: Постанова КМУ від 11.02.2016 р. № 258. Офіційний вісник України. 2016. № 28. Ст. 1107.
36. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 24. Ст. 170.
37. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 09.04.1999 р. № 586-XIV. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 20. Ст. 190.
38. Про розроблення прогностичних і програмних документів економічного і соціального розвитку та складання проекту державного бюджету: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2003 р. № 621. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/621-2003-%D0%BF>.
39. Про стимулювання розвитку регіонів: Закон України від 8 вересня 2005 року № 2850-IV / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005. № 51. ст. 548.
40. Про утворення Офісу із залучення та підтримки інвестицій : Постанова Кабінету Міністрів України від 19.10.2016 № 740. URL : <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249425329>.
41. Скороход І. П. Інвестування: Методичний посібник // І. П. Скороход. – Одеса: Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, 2014. – 66 с.
42. Скринник, Н. В. Фактори впливу на інвестиційний клімат регіону т[Текст] / Н. В. Скринник // Вісник Хмельницького національного університету – 2010. – № 5. – Т. 4. – С. 237-242.
43. Смірнова О. О. Розвиток фінансового ринку як передумова активізації інвестиційного процесу / О. О. Смірнова // Активізація інвестиційного процесу в Україні : кол. монографія / [Т. В. Майорова, М. І. Диба, С. В. Онишко та ін.] ; за наук. ред. М. І. Диби, Т. В. Майорової. – К. : КНЕУ, 2012. – 472 [8] с. – (До 15-річчя заснування кафедри банківських інвестицій), с. 352].

44. Територіальний розвиток і регіональна політика в Україні: виклики та пріоритети сталого ендogenous зростання регіонів України в умовах сучасних реформ: наук. доп. / ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України»; наук. ред. В. С. Кравців. – Львів, 2018. – 157 с. (Серія «Проблеми регіонального розвитку»). – Режим доступу: <http://ird.gov.ua/irdp/p20180701.pdf>
45. Тимчасові методичні рекомендації щодо розроблення державних цільових програм: затв. наказом М-ва економіки України від 08.05.2003 р. № 114.
46. Указ про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020» : указ Президента України від 12.01.2015 року № 5/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#Text>
47. Федорчак О.В. Інституалізація державного управління інвестиційною діяльністю в Україні / О.В. Федорчак // Державне управління та місцеве самоврядування, 2017, вип. 4(35)
48. Хобта В. М. Современные механизмы активизации инновационной деятельности и управление инвестиционными процессами [Текст] / В. М. Хобта, А. В. Мешков // Наукові праці ДонНТУ. – 2009. – Випуск 36-1. – С. 118-125
49. Черваньов Д. М. Менеджмент інвестиційної діяльності підприємств [Текст] / Д. М. Черваньов. – К.: Знання-Прес, 2003, – 622 с.
50. Шарп У.Ф. Инвестиции / У.Ф. Шарп, Г. Дж. Бэйли; пер. с англ. – М.: Инфра-М, 1997, 1000 с. – С.17 Шумпетер Й. Теория экономического развития. Капитализм, социализм и демократия / Й. Шумпетер. – М.: Эксмо, 2007. – 864 с.
51. Швайка Л. А. Державне регулювання економіки : навч. Видання / Л. А. Швайка. – К. : Знання, 2006. – 435 с. – («Вища освіта ХХІ століття»)
52. Щербатенко І. В. Аналіз вітчизняних та міжнародних підходів до оцінки інвестиційної привабливості [Текст] / І. В. Щербатенко // Корпоративні фінанси: соціально-економічні, організаційно-правові та інституціональні аспекти – 2012. – С. 74-75.

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

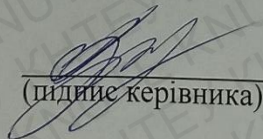
РЕФЕРАТ
ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
на тему:
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА
РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Студентки 2 курсу, 10 групи,
спеціальності 281 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

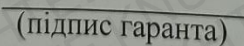
Майло
Вікторії
Віталіївни

Науковий керівник
кандидат економічних наук,
доцент

(підпис керівника)

Лазебна
Ірина
Василівна

Гарант освітньої програми
доктор економічних наук,
доцент

(підпис гаранта)

Ладонько
Людмила
Степанівна

Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, 3 розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг основної частини випускної кваліфікаційної роботи складає 49 сторінок. Список використаних джерел налічує 52 джерела. Робота містить 6 рисунків і 7 таблиць.

Метою випускної кваліфікаційної роботи є обґрунтування теоретичних засад формування та реалізації системи державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні та розробка науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Для досягнення поставленої мети в роботі ставляться наступні завдання:

- розкрити й уточнити сутність, понять «інвестиції», «інвестиційна діяльність», «державне управління інвестиційною діяльністю», їх значення і принципи;
- розглянути особливості формування та дію нормативно-правових актів, розробити інституційну структуру функціонування, управління і державного регулювання інвестиційною діяльністю;
- проаналізувати і дати оцінку динаміки та структури інвестицій, розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України;
- визначити фактори впливу на інвестиційну діяльність;
- дослідити механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні;
- розробити основні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Об'єктом дослідження є процес формування та управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Предметом дослідження є теоретико-методологічні аспекти державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Методи дослідження. У процесі наукового дослідження та реалізації вищезазначених завдань використано системний аналіз наукового пізнання, аналізу і синтезу, індукції та дедукції; метод порівняльного аналізу; застосовано

загальнонауковий та аналітичний методи, що забезпечило ґрунтовне вивчення інвестиційних процесів у національній економіці на регіональному рівні.

Теоретичну, методологічну та інформаційну основу наукового дослідження становлять праці вітчизняних і зарубіжних учених-економістів з питань державного управління інвестиційної діяльності, системи інвестиційного забезпечення розвитку національної економіки, аналітичні та статистичні матеріали, які відображають суть інвестиційних процесів; законодавчі і нормативно-правові акти з питань інвестицій та інвестиційної діяльності.

У першому розділі представлена теоретична та нормативно-правова основа державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Розкрита сутність понять «інвестиції», «інвестиційна діяльність», «державне управління інвестиційною діяльністю», їх значення і принципи. Розглянуті особливості формування та дія нормативно-правових актів, розроблено інституційну структуру функціонування, управління і державного регулювання інвестиційною діяльністю.

У другому розділі проаналізовано динаміку та структуру інвестицій, розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України. Визначено фактори впливу на інвестиційну діяльність.

У третьому розділі досліджено механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Розроблено основні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Одержані результати можуть бути використані при удосконаленні нормативно-правової основи державного управління інвестиційною діяльністю в Україні та практичних заходів щодо її забезпечення.

Анотація

У випускній кваліфікаційній роботі висвітлені теоретичні аспекти та нормативно-правова основа державного управління інвестиційною діяльністю, проаналізовано динаміку та структуру інвестицій, розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України, визначено фактори впливу на інвестиційну діяльність, досліджено механізм державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні, розроблено основні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна діяльність, інвестиційна привабливість, державне управління інвестиційною діяльністю.

Annotation

The graduation work covers theoretical aspects and the legal and regulatory basis public investment management, analyzes the dynamics and structure of investment, development of investment activities in the regions of Ukraine, identifies factors influencing investment activity, explores the mechanism of public investment management at the regional level, developed main directions improving public investment management.

Key words: investments, investment activity, investment attractiveness, state management of investment activity.

РЕЦЕНЗІЯ

на випускню кваліфікаційну роботу студентки 2-го курсу денної форми навчання ОС
«магістр»
спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Київського національного торговельно-економічного університету
Майло Вікторії Віталіївни
на тему: «Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні»

Інтеграційні та глобалізаційні процеси, що спостерігаються у сучасному світовому господарстві визначають важливе значення інвестицій для становлення та розвитку вітчизняної економіки. Ефективне управління інвестиційною діяльністю на сучасному етапі є основою для розвитку економіки України, забезпечення можливості її інтеграції в європейський соціально-економічний простір, підвищення конкурентоспроможності країни та її регіонів.

У вступі до випускного кваліфікаційного проекту студентом обґрунтована актуальність, мета, предмет та об'єкт дослідження, завдання відповідають поставленій меті, визначено елементи наукової новизни одержаних результатів.

Автором було використано різноманітні інформаційні джерела з даної проблеми.

Метою роботи є дослідження теоретичних та прикладних основ формування та реалізації чинної системи державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні, конкретизація переліку органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та недержавних інституцій для покращення інвестиційного клімату в Україні.

Розкриваючи поставлену мету, у випускній кваліфікаційній роботі досліджено поняття та сутність державного управління інвестиційною діяльністю, визначено проблеми та розкрито нормативно-правові засади державного управління інвестиційною діяльністю, проаналізовано динаміку та структуру інвестицій, їх стан в регіонах України, визначені фактори впливу на інвестиційну діяльність, досліджено механізм державного управління, розроблено оснвні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Завдання, визначені метою дослідження, виконані в повному обсязі, зміст і рівень виконання роботи свідчить про високу підготовку магістра. Робота заслуговує на позитивну оцінку, а її автор, Майло В.В., на присвоєння ступеня магістр зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Рецензент: голова Требухівської
сільської ради

КУЦЬ В.В.

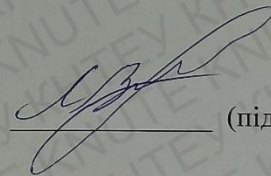
Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Майло Вікторія Віталіївна, повідомляю, що за результатами здійснення самостійної перевірки з використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній кваліфікаційній роботі на тему: «Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні» не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному варіантах. Електронна версія роботи ідентична з друкованою.

«23» листопада 2020 року

(підпис)

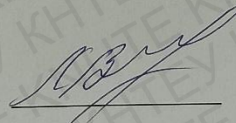
Згода

Я, Майло Вікторія Віталіївна, цим засвідчую, що є автором випускної кваліфікаційної роботи на тему: «Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні» несу повну відповідальність за достовірність, точність та повноту поданої у роботі інформації, жодна частина роботи не була скопійована, за винятком випадків, коли робиться належне підтвердження в присвоєнні. Я підтверджую, що у роботі не міститься державної таємниці або інформації для службового користування.

Цим засвідчую, що жодна частина цієї роботи не була опублікована мною раніше.

Я даю дозвіл на те, що моя робота буде направлена в інституційний депозитарій Київського національного торговельно-економічного університету і збережена в базі даних для майбутньої перевірки плагіату.

«25» листопада 2020 року

Підпис

Майло В.В.

Прізвище, ініціали

content-watch.ru/text/

Проверить текст на уникальность

Длина текста: 4139 (без пробелов: 3653)

Актуальность. Глобальные зміни, що відбувалися в економіці та системі державного управління України за останні роки незалежності, призвели до ряду негативних наслідків у сфері регіонального розвитку. Насамперед, це вплинуло на збільшення питомої ваги депресивних регіонів з 24% до 60%, зменшення валового регіонального продукту на душу населення (менше 70% від рівня 1991 р.), формування неефективної системи управління регіональним розвитком, погіршення інвестиційної привабливості регіонів, зростання складності процедури залучення інвестицій у регіональний розвиток.

Одним із головних чинників економічного розвитку інвестиції, які повинні поєднуватися інноваційними процесами управління високоефективного і високопродуктивного обладнання, технологічним оновленням та глобальною реструктуризацією виробництва, особливо виробництва пріоритетних галузей і стратегічного призначення з метою підвищення його ефективності й конкурентоздатності. Для досягнення основних цілей Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р., акрай важливим є стимулювання інвестицій в економічний розвиток регіонів України та підвищення ефективності їх використання.

З проблематики державного управління інвестиційною діяльністю опубліковано багато наукових робіт таких українських вчених: І.А. Бланка, О.Д. Вовчак, Т.В. Майорової, В.Ф. Мартиненка, Е.Г. Матвішина, М.І. Мельник, А.В. Мерзляк, А.А. Пересади, О.П. Савцької, В.Г. Федоренка, О.М. Чермерис та інших. Науковці справедливо вказують на важливе місце участі держави в процесах інвестування та значущість формування ефективної державної політики у сфері інвестування.

Метою роботи є обґрунтування теоретичних засад формування та реалізації системи державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні та розробка науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Для реалізації зазначеної мети передбачено вирішити такі завдання: розкрити й уточнити сутність, поняття «інвестиції», «інвестиційна діяльність», «державне управління інвестиційною діяльністю», їх значення і принципи; розглянути особливості формування та дію нормативно-правових актів, розробити інституційну структуру функціонування, управління і державного регулювання інвестиційною діяльністю; проаналізувати і дати оцінку динаміки та структури інвестицій, розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України; визначити фактори впливу на інвестиційну діяльність; дослідити механізми державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні; розробити основні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Об'єктом дослідження є процес формування та управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Предметом дослідження є теоретико-методологічні та прикладні аспекти державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

Методи дослідження. У процесі наукового дослідження та реалізації вищезазначених завдань використано системний аналіз наукового пізнання, аналіз і синтез, індукції та дедукції, метод порівняльного аналізу, застосовано загальнонауковий та аналітичний методи, що забезпечило ґрунтовне вивчення інвестиційних процесів у національній економіці на регіональному рівні.

Теоретичну, методологічну та інформаційну основу наукового дослідження становлять праці вітчизняних і зарубіжних учених-економістів, аналітичні та статистичні матеріали, які відображають суть інвестиційних процесів, законодавчі і нормативно-правові акти з питань інвестицій та інвестиційної діяльності.

Майстерська робота складається зі вступу, 3 розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг основної частини вступної кваліфікаційної роботи складає 49 сторінок. Список використаних джерел налічує 52 джерела. Робота містить 6 рисунків і 7 таблиць.

Майло В. Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні в Україні // *Майло Публічне управління та адміністрування в умовах суспільних трансформацій* 36. наук. ст. студ. відп. ред. Н.Л. Новикова. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2020. 251 с., С. 145-152.

Унікальність тексту: **85.0%**
показати все співпадення

Адреса сторінки: Сколько совпало: Совпадения

text.ru/antiplagiat/unauthorized

Время проверки уникальности: 04.12.2020 18:08 (UTC +03:00)

Новый текст

Проверка уникальности
Уникальность: **83.36%**
www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/11/... 11%
www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/11/... 4%
Подробнее

Проверка орфографии
В тексте найдено 15 ошибок:
• меньше 70%
• 1.
• 0.
Подробнее

SEO-анализ текста
Всего символов: **4138** Заспамленность: **54%**
Без пробелов: **3653** Вода: **3%**
Количество слов: **488** Замена символов: **228**
Подробнее

Подсвечено: Неуникальные фрагменты

Актуальність. Глобальні зміни, що відбувалися в економіці та системі державного управління України за останні роки незалежності, призвели до ряду негативних наслідків у сфері регіонального розвитку. Насамперед, це вплинуло на збільшення питомої ваги депресивних регіонів з 24% до 60%, зменшення валового регіонального продукту на душу населення (менше 70% від рівня 1991 р.), формування неефективної системи управління регіональним розвитком, погіршення інвестиційної привабливості регіонів, зростання складності процедури залучення інвестицій у регіональний розвиток.

Одним із головних чинників економічного розвитку є інвестиції, які повинні поєднуватися інноваційними процесами – управлінням високоефективного і високопродуктивного обладнання, технологічним оновленням та глобальною реструктуризацією виробництва, особливо виробництва пріоритетних галузей і стратегічного призначення з метою підвищення його ефективності й конкурентоздатності. Для досягнення основних цілей Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р., акрай важливим є стимулювання інвестицій в економічний розвиток регіонів України та підвищення ефективності їх використання.

З проблематики державного управління інвестиційною діяльністю опубліковано багато наукових робіт таких українських вчених: І.А. Бланка, О.Д. Вовчак, Т.В. Майорової, В.Ф. Мартиненка, Е.Г. Матвішина, М.І. Мельник, А.В. Мерзляк, А.А. Пересади, О.П. Савцької, В.Г. Федоренка, О.М. Чермерис та інших. Науковці справедливо вказують на важливе місце участі держави в процесах інвестування та значущість формування ефективної державної політики у сфері інвестування.

Метою роботи є обґрунтування теоретичних засад формування та реалізації системи державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні та розробка науково-практичних рекомендацій щодо розвитку механізму державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Для реалізації зазначеної мети передбачено вирішити такі завдання:

- розкрити й уточнити сутність, поняття «інвестиції», «інвестиційна діяльність», «державне управління інвестиційною діяльністю», їх значення і принципи;
- розглянути особливості формування та дію нормативно-правових актів, розробити інституційну структуру функціонування, управління і державного регулювання інвестиційною діяльністю;
- проаналізувати і дати оцінку динаміки та структури інвестицій, розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України;
- визначити фактори впливу на інвестиційну діяльність;
- дослідити механізми державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні;
- розробити основні напрями удосконалення державного управління інвестиційною діяльністю.

Об'єктом дослідження є процес формування та управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Предметом дослідження є теоретико-методологічні та прикладні аспекти державного управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні. Методи дослідження. У процесі наукового дослідження та реалізації вищезазначених завдань використано системний аналіз наукового пізнання, аналіз і синтез, індукції та дедукції, метод порівняльного аналізу, застосовано загальнонауковий та аналітичний методи, що забезпечило ґрунтовне вивчення інвестиційних процесів у національній економіці на регіональному рівні.

Теоретичну, методологічну та інформаційну основу наукового дослідження становлять праці вітчизняних і зарубіжних учених-економістів, аналітичні та статистичні матеріали, які відображають суть інвестиційних процесів, законодавчі і нормативно-правові акти з питань інвестицій та інвестиційної діяльності.

Майстерська робота складається зі вступу, 3 розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг основної частини вступної кваліфікаційної роботи складає 49 сторінок. Список використаних джерел налічує 52 джерела. Робота містить 6 рисунків і 7 таблиць.

Майло В. Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні в Україні // *Майло Публічне управління та адміністрування в умовах суспільних трансформацій* 36. наук. ст. студ. відп. ред. Н.Л. Новикова. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2020. 251 с., С. 145-152.

Вы можете повысить уникальность текста на нашей Бирже рерайтинга.
Повысить уникальность

Версии текста:

7 минут назад (UTC +03:00)

Уникальность	83%	Орфография	15
Всего символов	4138	Заспамленность	54%
Без пробелов	3653	Вода	3%
Количество слов	488	Замена символов	228

Мила
Здравствуй! Хотите, чтобы текст проверялся гораздо быстрее? Тогда рекомендуем приобрести PRO-аккаунт и забыть, что такое долгая проверка: <https://text.ru/pro>

Д Ответить...

Доступ к тексту закрыт. Если вы хотите

Pathway - YouTube Music | Антиплагиат онлайн - Поиск | Антиплагиат онлайн - Проверка | Антиплагиат онлайн - Проверка | Кабинет - Антиплагиат

content-watch.ru/text/

Сервисы Color Palette Ideas... Beautiful Free Imag... Dashboard | Нур... Безкоштовні стоко... Serial Відчайдуш... YouTube Music Особисті дані 104 Мои данные / 104... Заказы Family Gard...

За даними питомим показником Закарпатська, Луганська, Тернопільська і Чернівецька, які стійко поділяли останні або передостанні місця в умовному ранжуванні. У цій групі також немає постійності: найчастіше останні місця поділяли Луганська (з 2014 р.) і Чернівецька області, а Закарпатська (з 2014 р.) посідала третє місце. Такі показники свідчать про нестійкий характер перебігу економічних процесів і відсутність дієвого економічного регулювання розвитку регіонів державою.

Структура капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування за період 2016-2018 років наведена в табл. 2.3. Дані табл. 2.3 показують, що протягом трьох років в структурі капітальних інвестицій в Україні додержавні фінансування втрачало свою частину, найбільшу частку капітальні вкладення становлять власні кошти підприємств та організацій, частка яких в загальному обсязі капітальних інвестицій в 2018 р. зросла порівняно з попередніми роками і склала 71,3%. Також, необхідно відзначити певні стрибки значень, як збільшення частки капітальних інвестицій за рахунок коштів державного бюджету, частка яких в 2016 році становила 2,3%, в 2017 р. збільшилася до 3,4%, а в 2018 р. становила 4,0%. Частка капітальних інвестицій за рахунок коштів місцевих бюджетів в 2017 р. порівняно з 2016 р. зросла до 9,3%, але в 2018 р. зменшилася і становила 8,7% від загальної суми інвестицій. Це говорить про можливість місцевих органів влади залучати більше коштів в місцеві та регіональні проекти та програми. Водночас, частка капітальних інвестицій за рахунок кредитів банків за останні роки зменшилася, що свідчить про не згоду банківської сфери створювати умови для можливостей кредитування інвестиційних проектів. Також зменшилася частка коштів, населення на будівництво житла з 5,9% у 2016 р. до 6,4% у 2018 р., на це вплинули труднощі з отримання банківських кредитів.

Серед негосподарських значень в структурі капітальних вкладень значне скорочення інвестицій за дарунком коштів іноземних інвесторів: якщо в 2016 р. кошти іноземних інвесторів склали 2,9% загального обсягу капітальних інвестицій, то в 2018 р. всього 0,3%. Ці показники підтверджують висновок про те, що більшість іноземних інвесторів не бажає вкладати кошти в Україну. Отже, не подорожчало виповнення матеріальних і нематеріальних активів підприємств та організацій вкладати, в першу чергу, власні кошти, не розраховуючи на отримання кредитів і інших джерел фінансування. Структура капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування в 2018 р. представлена на рис. 2.1.

У 2019 р. зростання обсягу основних капітальних інвестицій спостерігалось у більшості регіонів України. Скорочення мало місце лише в опішних регіонах та було переважно незначним. Джерелами за зростаннями капітальних інвестицій Дніпропетровська, Донецька, Київська, Львівська області та м. Київ, Автозаводська, Закарпатська, Івано-Франківська, Житомирська, Луганська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Чернівецька та Чернівецька області. Незначні скорочення спостерігались у Вінницькій, Житомирській, Закарпатській, Івано-Франківській, Одеській, Рівненській, Сумській, Харківській, Хмельницькій та Чернівецькій областях.

Для більш ефективного залучення капітальних інвестицій на регіональному рівні важливо визначитися з ключовими галузями економіки, які мають найбільш для зростання і реальної перспективи збереження чи виходу на нові ринки, а також сформувати бази даних цільових потенційних інвесторів, підвищити ефективність організації маркетингового просування.

В умовах загальногосподарського погіршення динаміки попиту внаслідок поширення захворюваності на COVID-19, зокрема у основних країнах-партнерах України (Україні, ЄС, Китаї), очікуваного падіння ціни на світових сировинних ринках, а також тимчасового припинення діяльності у багатьох виробничих сферах в Україні, що відобразиться погіршенням динаміки як зовнішнього, так і внутрішнього попиту, у 2020 році очікується суттєве погіршення динаміки розвитку економіки порівняно з різними прогнозами.

У рейтингу Doing Business 2019 Україна посіла на 4-й позиції після 71-ї позиції з 190 країн світу. Україна продемонструвала найбільше зростання в таких категоріях, як оподаткування (зростання на 10 позицій, 54 місце), мікрофінансування (+70 позицій, 78 місце) і захист прав інвесторів (+56 позицій, 72 місце).

Також, слід відзначити, що рейтингове агентство Moody's Investors Service підвищило суверенний рейтинг України. Він змінився з Caa2 до Caa1, що означає збільшення прогнозу в "стабільний".

12 квітня 2019 року Standard & Poor's підтвердило довгостроковий та короткостроковий суверенний кредитний рейтинг України в позитивній та національній валюті на рівні «В-Вn». Прогноз стабільний.

Крім того, Україна посіла 83 місце з 140 в рейтингу Global competitiveness index (Global Competitiveness Index). У рейтингу з 140 країн Україна знаходиться на 110 місці за рівнем державних інститутів, на 57 місці з розвитку інфраструктури, на 77-му за рівнем вадаті сучасних технологій, в такому макроекономічній стабільності 131 місце, охорона здоров'я 94 місце, освіта 46 місце, ринок праці 73 місце, ринок праці 65 місце, фінансової системи 117 місце, обсяг ринку 47 місце, динаміка бізнесу 36 місце, здатність до інновацій 58 місце.

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дисципліни менеджменту забезпечення структурного інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Унікальність тексту: **93.96%**
показати всі співпадення

Адреса сторінки: <https://pdfcrowd.com/33563/investuapn...> Скільки співпало: **6.1%** Співпадення: **показати**

[Правильно цей текст](#) [Новий перевіряти](#)

UK 21:51 05.12.2020

Saturate - YouTube Music | Антиплагиат онлайн - Поиск | Антиплагиат онлайн - Проверка | Антиплагиат онлайн - Проверка | Кабинет - Антиплагиат

text.ru/antiplagiat/unauthorized

Сервисы Color Palette Ideas... Beautiful Free Imag... Dashboard | Нур... Безкоштовні стоко... Serial Відчайдуш... YouTube Music Особисті дані 104 Мои данные / 104... Заказы Family Gard...

Биржа рецензий
Биржа переводов
Магазин статей

Проверка орфографии
SEO анализ
Синонимы к слову

Уникальность документа
Регулярная проверка
API уникальности
Пакеты символов

ПРОВЕРКА ТЕКСТА НА УНИКАЛЬНОСТЬ > РЕЗУЛЬТАТЫ

PRO Купить за 29.00 P Гости
0 текстов в очереди 5 текстов в очереди

Время проверки уникальности: 05.12.2020 22:51 (UTC +03:00)

Проверка уникальности
Уникальность: **84.04%**
www.rutemka.com/16_NPST_2009/Econom...
www.rutemka.com/16_NPST_2009/Econom...

Проверка орфографии
В тексте найдено 16 ошибок:
+ На сегодняшний день
+ поровню з
+ i

SEO-анализ текста
Всего символов: **10135** Заставленность: **60%**
Без пробелов: **8868** Воде: **3%**
Количество слов: **1193** Замена символов: **587**

Вы можете повысить уникальность текста на нашей бирже рецензий.
Повысить уникальность

Версии текста:
2 минуты назад (UTC +03:00)
Уникальность: **84%** Орфография: **16**
Всего символов: **10135** Заставленность: **60%**
Без пробелов: **8868** Воде: **3%**
Количество слов: **1193** Замена символов: **587**

Стан ринку нерухомості та забезпеченість житлом в регіоні:
- Рівень купівельної спроможності населення регіону;
- Обсяг правдивого населення регіону та його питомі ваги;
- Створення умов для підвищення кофінансування громади в регіоні;
- Оцінка як населення регіону;
- Кількість населення регіону та питомі ваги їхніх часток в регіоні;
- Діловий клімат правдивого регіону;
- Підприємство в регіоні;
- Рівень безробіття та розмір зарплатні плати працівників в регіоні;
4. ГІДРОЕКОЛОГІЧНІ:
- Стан водних та водних ресурсів;
- Запаси природних ресурсів необхідних для розвитку та їх питомі ваги;
- Наявність та розвиток транспортних комунікацій;
- Географічне розташування та спорядженість клімату країни;
- Близькість до світової океану, стан водності та екологічності технологій в регіоні;
- Запаси природних ресурсів необхідних для розвитку регіону та їх питомі ваги;
- Наявність та розвиток транспортних комунікацій;
- Географічне розташування та спорядженість клімату регіону тощо.
Джерело: (створено автором на основі [17, 48, 42, 25, 10, 3, 6, 16, 52]).

Стимулювання державної інвестиційної діяльності здійснюється двома групами методів – правовими (нормативно-правовими) (адміністративними) та управлінськими (економічними). В якості правових методів використовуються: надання фінансової допомоги у вигляді державних субсидій, пільг, бюджетних пільг, привілеїв, засвоєння та використання актів, що регулюють інвестиційну діяльність, використання адміністративних стандартів і норми використання антикорупційних заходів тощо.

До управлінських методів належать: розробка та реалізація інвестиційних проектів та стратегій, створення технологічних, бізнес-інкубаторів, створення експертного з'ясу (ЕЗ), територіального маркетингу розвитку (ТМР).
За результатами дослідження впливу факторів на інвестиційну діяльність нами було зроблено висновок, що проблема забезпечення інвестиційної діяльності може бути вирішена лише після ухвалення всіх факторів, що впливають на її рівень як зовні, тобто з боку держави та регіону, а також необхідно регулярно доповнювати і розширювати чинники, які визначають інвестиційну діяльність.

Текст сохранен

☐ Проверка по Яндекс.Дзен

Доступность проверки
Доступ к тексту закрыт. Если вы хотите открыть публичный доступ к тексту, вам необходимо зарегистрироваться

Напишите нам

UK 21:52 05.12.2020

gornit - YouTube Music x x Антиплагиат онлайн - Поиск в x x 86.39% - Антиплагиат онлайн x x Кабинет - Антиплагиат x x

text.ru/antiplagiat/unauthorized

Сервисы Color Palette Ideas... Beautiful Free Images... Dashboard | Нурба... Безкоштовно стоко... Serials Відчайдуш... YouTube Music Особисті дані 104 Мои данные / 104... Заказы Family Gard...

ПРОВЕРКА ТЕКСТА НА УНИКАЛЬНОСТЬ РЕЗУЛЬТАТЫ

PRO Купить за 79.00 ₴ Зарегистрированные Гости

Новый текст 0 текстов в очереди 3 текста в очереди 4 текста в очереди

Время проверки уникальности: 05.12.2020 22:56 (UTC+03:00)

Проверка уникальности Уникальность: 86.39%

Уникальность: 86.39% 9% 7%

Проверка орфографии В тексте найдены 22 ошибки:

• региональный компонент

• в текст целевой аудитории

• доход

SEO-анализ текста

Всего символов: 13290 Заставленность: 67%

Без пробелов: 11735 Вода: 3%

Количество слов: 1538 Замена символов: 219

Вы можете повысить уникальность текста на нашей бирже рерайтинга.

Повысить уникальность

Версии текста:

3 минуты назад (UTC+03:00)

Уникальность: 86% Орфография: 22

Всего символов: 13290 Заставленность: 67%

Без пробелов: 11735 Вода: 3%

Количество слов: 1538 Замена символов: 219

Доступность проверки

Доступ к тексту закрыт. Если вы хотите открыть публичный доступ к тексту, вам необходимо [заполнить заявку](#)

Ссылка на проверку

Скопируйте в своем анализе данный текст.

Получить ссылку

Кнопка уникальности

Напишите нам

Текст сохранен

Проверка по Яндекс.Дзен

Проверить уникальность

Уникальность: 86.39%

Домены, на которых найдены совпадения

factor.ua/journal/6/2017/february/iss-
-factor.ua/journal/6/2017/april/issue-1/article-24981.html

factor.ua/journal/6/2017/april/issue-1/article-24981.html

9% 4%

Посетить все

UK 21:59 05.12.2020